Psalmi Quidam Delecti

Duabus ex Versionibus
in Latinitatem Vulgato Antiquiorem Conversis

Versiones
(inventae apud liberpsalmorum.info):

Psalterium
a Sebastiano Castellano Latine Conversum (1556)

Psalterium Pianum (1945)

<u>Index Psalmorum Delectorum:</u>

Versio a Sebastiano Castellano (1556)	PSALTERIUM PIANUM (1945)
I. *G. Davidis vatis et regis carmen. H.* 1 Beatus homo qui in impiorum consilio non versatur, nec improborum viam insistit, nec in sede scurrarum sedet. 2 Sed Iovae lege delectatur, de ea dies noctesque cogitans. 3 Hic arbori similis est, ad aquae rivum satae, fructum suum suo ferenti tempore, foliis non deciduis, omniaque facit prospere. 4 Impii contra similes sunt paleae, quam ventus agitat. 5 Itaque impii in iudicio, scelerati in bonorum coetu non consistent. 6 Nam et bonorum viam curat Iova, et malorum via peritura est.	**I**. 1 Beatus vir, qui non sequitur consilium impiorum, Et viam peccatorum non ingreditur, Et in conventu protervorum non sedet; 2 Sed in lege Domini voluptas eius est, Et de lege eius meditatur die ac nocte. 3 Et est tamquam arbor Plantata iuxta rivos aquarum, Quae fructum praebet tempore suo, Cuiusque folia non marcescunt, Et quaecumque facit, prospere procedunt. 4 Non sic impii, non sic; Sed tamquam palea, quam dissipat ventus. 5 Ideo non consistent impii in iudicio, Neque peccatores in concilio iustorum. 6 Quoniam Dominus curat viam iustorum, Et via impiorum peribit.
II. 1 Quid tumultuantur gentes? populi vana conantur? 2 Conspirant orbis reges? coeunt optimates contra Iovam atque eius unctum? 3 Abrumpamus eorum nexus: abiiciamus eorum vincula. 4 Ridet coelicola: ludificatur eos Dominus. 5 Tandem eos iracunde alloquetur, et sic incandescens perturbabit. 6 Ego vero regem meum in Sionem meum sacrum montem creavi. 7 Narrabo Iovae decretum, qui mihi dixit: Tu filius meus es, ego te hodie genui. 8 Postula a me, et tibi gentes in haereditatem, orbis fines in possessionem dabo: 9 quos tu sceptro regens ferreo, tanquam fictile collidas. 10 Quamobrem sapite, o reges, corrigimini, o terrarum gubernatores.	**II**. 1 Quare tumultuantur gentes Et populi meditantur inania? 2 Consurgunt reges terrae Et principes conspirant simul Adversus Dominum et adversus Christum eius: 3 Dirumpamus vincula eorum Et proiciamus a nobis laqueos eorum! 4 Qui habitat in caelis, ridet, Dominus illudit eis. 5 Tum loquitur ad eos in ira sua, Et in furore suo conturbat eos: 6 At ego constitui regem meum Super Sion, montem sanctum meum! 7 Promulgabo decretum Domini: Dominus dixit ad me: Filius meus es tu, ego hodie genui te. 8 Postula a me et dabo tibi gentes in hereditatem Et in possessionem tuam terminos terrae. 9 Reges eas virga ferrea, Tamquam vas figuli confringes eas. 10 Et nunc, reges, intellegite; Erudimini, qui gubernatis terram.

11 Servite Iovae timide, exultantes trepide. 12 Osculamini natum, ne si indignetur, vestras res praedatis, illius ira protinus incensa: cui felices quicunque confidunt.	11 Servite Domino in timore et exsultate ei; Cum tremore 12 praestate obsequium illi, Ne irascatur et pereatis de via, 13 Cum cito exarserit ira eius. Beati omnes qui confugiunt ad eum.
VIII. 1 *Praecinenda ad Githith cantio Davidis.* 2 O Iova Domine noster, quam nobile tuum nomen est in toto orbe terrarum? qui cum tuam maiestatem in coelis collocaveris, 3 per os infantium et lactentium potentiam, propter adversarios tuos, fundas in coercendis hostibus et infestis. 4 Equidem cum coelos, opera digitorum tuorum, cum lunam et stellas a te conditas video: 5 quid est homo, ut eius memineris? quid est homine natus, ut eum cures? 6 Atqui eum propemodum Deum fecisti, tantaque gloria et autoritate ornasti, 7 ut operum tuarum manuum Dominum feceris, omniaque eius pedibus subieceris, 8 non solum pecora omnia, tam maiora, quam minora, verum etiam bestias agrestes, 9 volucres aereas, et pisces marinos, marina peragrantes itinera. 10 O Iova Domine noster, quam nobile tuum nomen est in toto orbe terrarum?	**VIII**. 1 *Magistro chori. Ad modum cantici Torcularia... Psalmus. Davidis.* 2 Domine, Domine noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra, Quia extulisti maiestatem tuam super caelos. 3 Ex ore infantium et lactentium parasti laudem contra adversarios tuos, Ut compescas inimicum et hostem. 4 Cum video caelos tuos, opus digitorum tuorum, Lunam et stellas quae tu fundasti: 5 Quid est homo, quod memor es eius? Aut filius hominis, quod curas de eo? 6 Et fecisti eum paulo minorem angelis, Gloria et honore coronasti eum; 7 Dedisti ei potestatem super opera manuum tuarum, Omnia subiecisti pedibus eius: 8 Oves et boves universos, Insuper et pecora campi, 9 Volucres caeli et pisces maris: Quidquid perambulat semitas marium. 10 Domine, Domine noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra!
XIIII. 1 *Praecinendum Davidis.* Cogitant cum animis suis insani, non esse Deum: adeo depravata et detestanda sunt natura, ut nullus recte faciat. 2 Iova de coelo despexit hominum genus, ut videret num quis ita saperet, ut Deum curaret. 3 Universi (proh scelus) deflexerunt, ut non sit qui recte faciat, ne unus quidem.	**XIII**. 1 *Magistro chori. Davidis.* Dicit insipiens in corde suo: Non est Deus. Corrupti sunt, abominanda egerunt; Non est, qui faciat bonum. 2 Dominus de caelo prospicit super filios hominum, Ut videat num sit, qui intellegat et quaerat Deum. 3 Omnes simul aberraverunt, depravati sunt: Non est qui faciat bonum, non est nec unus.

4 An non intelligunt tot malefici, qui meos comedunt, sese panem comesse Iovae, quem non invocant? 5 Sed aliquando pavore corripientur: nam Deus adest generi iustorum. 6 Vos inopum consilium exprobratis, quorum fiducia Iova sit. 7 Quis ex Sione salutem det Israelitis? ut Iova suos revocante captivos exultent Iacobei, laetentur Israelitae?	4 Nonne resipiscent omnes qui faciunt iniquitatem, Qui devorant populum meum, sicut comedunt panem? Dominum non invocaverunt: 5 Tum trepidabunt timore, Quoniam Deus cum generatione iusta est. 6 Consilium miseri vultis confundere: Sed Dominus est refugium eius. 7 Utinam veniat ex Sion salus Israel! Cum verterit Dominus sortem populi sui, Exsultabit Iacob, laetabitur Israel.
XIX. 1 *Praecinenda cantio Davidis.* 2 Coeli enarrant Dei gloriam, et opus eius manuum ostendit aether. 3 Cuius rei cognitionem parit dierum noctiumque vicissitudo, quasi fundens orationem: 4 idque ita, ut nullus sermo, nulla lingua sit, ubi non audiatur eorum vox: 5 quorum regula ad omnes terras, quorum oratio ad ultimum pertingat orbem: in illis quidem tabernaculum posuit solis, 6 Qui quasi sponsus prodit ex suo lecto geniali, exultans ut athleta ad decurrendum curriculum. 7 Atque ab ultimis coeli carceribus profectus, ad alterum pergit extremum, nec quicquam est quod eius lateat ardorem. 8 Iovae lex integra animum recreat: Iovae fidum oraculum ex infante reddit sapientem. 9 Iovae mandata recta mentem exhilarant: Iovae pura disciplina illustrat oculos. 10 Iovae castus metus perpetuo manet: 11 Iovae sententiae verae simul et aequae sunt, 12 longe et auro obrizoque iucundiores, et favorum dulciores nectare. 13 Et quidem ego tuus eis instructus sum, in quibus sane obeundis amplum quaeritur praemium. 14 Sed errores quis perspiciat? ab occultis expia me,	**XVIII**. 1 *Magistro chori. Psalmus. Davidis.* 2 Caeli enarrant gloriam Dei, Et opus manuum eius annuntiat firmamentum. 3 Dies diei effundit verbum, Et nox nocti tradit notitiam. 4 Non est verbum et non sunt sermones, Quorum vox non percipiatur: 5 In omnem terram exit sonus eorum, Et usque ad fines orbis eloquia eorum, Ibi posuit soli tabernaculum suum, 6 Qui procedit ut sponsus de thalamo suo, Exsultat ut gigas percurrens viam. 7 A termino caeli fit egressus eius, Et circuitus eius usque ad terminum caeli, Nec quidquam subtrahitur ardori eius. 8 Lex Domini perfecta, recreans animam; Praescriptum Domini firmum, instituens rudem; 9 Praecepta Domini recta, delectantia cor; Mandatum Domini mundum, illustrans oculos; 10 Timor Domini purus, permanens in aeternum; Iudicia Domini vera, iusta omnia simul, 11 Desiderabilia super aurum et obryzum multum Et dulciora melle et liquore favi. 12 Etsi servus tuus attendit illis, In iis custodiendis sedulus est valde, 13 Errata tamen quis animadvertit? A mihi occultis munda me.

15 tum etiam ab eis, quae data opera commisi, vendica tuum me, ne dominentur in me: tum integer ero, et a tot peccatis innocens. 16 Macte esto hac et oris mei oratione, et mentis cogitatione, Iova meum numen, atque vindex.	14 A superbia quoque prohibe servum tuum, Ne dominetur in me, Tunc integer ero et mundus A delicto grandi. 15 Accepta sint eloquia oris mei et meditatio cordis mei Coram te, Domine, Petra mea et Redemptor meus.
XXII. 1 *Praecinenda super aurorae cerva, cantio Davidis.* 2 Mi Deus, mi Deus, cur me dereliquisti? cur a meis verbis querulis remota salus est? 3 Ego voco mi Deus interdiu, nec tu exaudis: noctu et quidem sine ulla intercapedine. 4 Atqui tu sanctus ille manes, laus Israelitarum. 5 Tibi confisi sunt maiores nostri, et tu confidentes liberasti. 6 Te invocantes liberati sunt: tibi confidentes, non sunt frustrati. 7 At ego vermis sum, non homo: hominum opprobrium, et populi contemptus. 8 Quicunque me vident, sannis, et capitis nutu sic illudunt: Iova nixus est, liberet eum, eripiat eum, postquam eius tam cupidus est. 9 Tu quidem is es qui me ex alvo extraxisti, qui mihi etiam sub maternis uberibus fiduciam dedisti. 10 Tibi iam ab utero commissus sum, ab alvo matris meae tu mihi Deus es. 11 Noli a me abesse in tam praesenti periculo, subveniente nullo. 12 Tot me tauri circundant, opimi boves Basanici circumsident, faucibus inhiant mihi leones rapaces, et rugientes. 13 Diffluo ut aqua: dissolvuntur omnes artus mei: cor mihi mediis in visceribus quasi cera colliquescit.	**XXI**. 1 *Magistro chori. Psalmus. Davidis.* 2 Deus meus, Deus meus, quare me dereliquisti? Longe abes a precibus, a verbis clamoris mei. 3 Deus meus, clamo per diem, et non exaudis, Et nocte, et non attendis ad me. 4 Tu autem in sanctuario habitas, Laus Israel. 5 In te speraverunt patres nostri, Speraverunt et liberasti eos; 6 Ad te clamaverunt et salvi facti sunt, In te speraverunt et non sunt confusi. 7 Ego autem sum vermis et non homo, Opprobrium hominum et despectio plebis. 8 Omnes videntes me derident me, Diducunt labia, agitant caput: 9 Confidit in Domino: liberet eum, Eripiat eum, si diligit eum. 10 Tu utique duxisti me inde ab utero; Securum me fecisti ad ubera matris meae. 11 Tibi traditus sum inde ab ortu, Ab utero matris meae Deus meus es tu. 12 Ne longe steteris a me, quoniam tribulor; Prope esto: quia non est adiutor. 13 Circumstant me iuvenci multi, Tauri Basan cingunt me. 14 Aperiunt contra me os suum, Sicut leo rapax et rugiens. 15 Sicut aqua effusus sum, Et disiuncta sunt omnia ossa mea: Factum est cor meum tamquam cera, Liquescit in visceribus meis.

14 Arescunt tanquam testa vires meae: lingua mihi faucibus adhaeret: denique tu me in mortis cinerem redigis. 15 Circumsistunt enim me canes, me circumvallat improborum caterva, qui mihi manus et pedes perfoderunt. 16 Enumerare possem omnia ossa mea, ipsi me intuentes aspiciunt: 17 meaque inter sese vestimenta partiti, super veste mea sortem iecerunt. 18 Tu vero Iova abesse noli: o meae vires, ad succurrendum mihi festina: 19 Eripe animam meam ex gladio, hanc unicam ex caninis unguibus. 20 Defende me ab ore leonis: assere me a cornibus monocerotiis. 21 Praedicabo nomen tuum meis fratribus, in medio te coetu collaudans. 22 Qui Iovam reveremini, laudate eum: hunc omnes Iacobi posteri honorate, hunc formida omnis Israelitica progenies: 23 qui quidem inopum inopiam non despiciat, aut abhorreat: nec eos aversetur, sed clamantes exaudiat. 24 A te mea laudatio in frequenti conventu, dum mea vota reddam apud tui reverentes. 25 Comedent inopes ad satietatem: Iovam laudabunt eius studiosi, animisque vivent in perpetuum. 26 Iovae memores ad eum se convertent omnes orbis regiones, et te coram omnes gentium nationes adorabunt: 27 Iova regnum tenente, et gentibus imperante. 28 Comedent, et adorabunt omnes orbis opulenti, ei se summittent omnes qui in pulverem rediguntur: 29 eorumque progenies, quorum vita non perdurat, eum colent, et Domini fiet in futurum mentio: 30 venientque qui posteris exponant, qua sit usus iustitia.	16 Aruit tamquam testa guttur meum, Et lingua mea adhaeret faucibus meis, Et in pulverem mortis deduxisti me. 17 Etenim circumstant me canes multi, Caterva male agentium cingit me. Foderunt manus meas et pedes meos, 18 Dinumerare possum omnia ossa mea. Ipsi vero aspiciunt et videntes me laetantur; 19 Dividunt sibi indumenta mea, Et de veste mea mittunt sortem. 20 Tu autem, Domine, ne longe steteris: Auxilium meum, ad iuvandum me festina. 21 Eripe a gladio animam meam, Et de manu canis vitam meam; 22 Salva me ex ore leonis Et me miserum a cornibus bubalorum. 23 Enarrabo nomen tuum fratribus meis, In medio coetu laudabo te. 24 Qui timetis Dominum, laudate eum; Universum semen Iacob, celebrate eum: 25 Timete eum, omne semen Israel. Neque enim sprevit nec fastidivit miseriam miseri; Neque abscondit faciem suam ab eo Et, dum clamavit ad eum, audivit eum. 26 A te venit laudatio mea in coetu magno, Vota mea reddam in conspectu timentium eum. 27 Edent pauperes et saturabuntur, Laudabunt Dominum, qui quaerunt eum: Vivant corda vestra in saecula. 28 Recordabuntur et convertentur ad Dominum Universi fines terrae; Et procumbent in conspectu eius Universae familiae gentium, 29 Quoniam Domini est regnum, Et ipse dominatur in gentibus. 30 Eum solum adorabunt omnes qui dormiunt in terra, Coram eo curvabuntur omnes, qui descendunt in pulverem. Et anima mea ipsi vivet, 31 Semen meum serviet ei, Narrabit de Domino generationi 32 venturae,

	Et annuntiabunt iustitiam eius populo, qui nascetur: Haec fecit Dominus.
XXIII. 1 *Davidis cantio.* Pastor meus est Iova, nihil mihi deest: 2 In graminosis pascuis me stabulat: me ad tranquillas ducit aquas, 3 meum recreat animum, me per iustitiae semitas propter suum nomen deducens. 4 Itaque licet per atram letiferamque vallem ingrediar, nihil mali metuam, quod tu mihi adsis, meque tua virga consoletur et pedum. 5 Tu mihi mensam instruis in adversariorum conspectu meorum, meumque caput unguento perungis, exuberante meo poculo. 6 Quinetiam, me bonitas et benignitas, quamdiu vivam, sequetur, incolamque Iovae domum longo aevo.	**XXII**. 1 *Psalmus. Davidis.* Dominus pascit me: nihil mihi deest; 2 In pascuis virentibus cubare me facit. Ad aquas, ubi quiescam, conducit me; 3 Reficit animam meam. Deducit me per semitas rectas Propter nomen suum. 4 Etsi incedam in valle tenebrosa, Non timebo mala, quia tu mecum es. Virga tua et baculus tuus: Haec me consolantur. 5 Paras mihi mensam Spectantibus adversariis meis; Inungis oleo caput meum; Calix meus uberrimus est. 6 Benignitas et gratia me sequentur Cunctis diebus vitae meae, Et habitabo in domo Domini In longissima tempora.
XXXVIII. 1 *Cantio Davidis admonitoria, G. de Sabbatho, H.* 2 Iova noli in me saevius animadvertere: noli me iracunde punire. 3 Nam mihi tua tela infixa sunt, tua me urget manus. 4 Nihil est sanum in meo corpore, tanta est tua saevitia: nihil est in meis membris illaesum, propter meum peccatum. 5 Nam mea delicta meum supergressa caput, me quasi grave quoddam onus opprimunt. 6 Putridae foetent vomicae meae, propter meam insaniam. 7 Affligor et deprimor vehementer, assidue pullatus incedens. 8 Nam ilia mea plena sunt foeditate, nec quicquam est sanum in meo corpore. 9 Vehementer enervor et atteror, prae animi aegrimonia congemiscens.	**XXXVII**. 1 *Psalmus. Davidis. Ad commemorandum.* 2 Domine, noli me arguere in ira tua Nec me corripere in furore tuo. 3 Etenim sagittae tuae infixae sunt mihi, Et descendit super me manus tua. 4 Nihil sani est in carne mea ob indignationem tuam, Nihil integri in ossibus meis propter peccatum meum. 5 Nam culpae meae supergressae sunt caput meum, Sicut onus grave gravant me nimis. 6 Foetent, tabescunt livores mei Propter insipientiam meam. 7 Inclinatus, incurvatus sum valde, Toto die maestus incedo. 8 Nam lumbi mei pleni sunt inflammatione, Nec quicquam est sani in carne mea. 9 Elangui, contritus sum valde, Rugio propter fremitum cordis mei.

10 Domine, quid omnino cupiam, tibi perspicuum est: quid suspirem, non te praeterit. 11 Cor mihi palpitat, vires me deficiunt, adeo ut ne oculos quidem, nedum lumen habeam. 12 Amici necessariique mei a meo vulnere absistunt: mei propinqui procul astant. 13 Qui vero meae neci student, insidias tendunt, qui mihi malum cupiunt, scelerate deliberant, et fraudes assidue comminiscuntur. 14 At ego non magis quam surdus audio, neque magis hisco quam mutus. 15 Sumque perinde ac si quis non audiat, nec in ore confutationem habeat. 16 Etenim in te Iova spem habeo, cui tu responde Domine mi Deus. 17 Sum sane sollicitus, ne sim eis voluptati, ne mihi, si pede vacillavero, insultent. 18 Nam equidem sum in casum pronus, meo dolore mihi semper obversante. 19 Ergo meum vitium ostendo, anxius ob meum peccatum. 20 At hostes mei vivunt, valentque et frequentes sunt qui me iniuria oderunt. 21 Malumque pro bono rependunt, mihi adversantes qui sequar honestum. 22 Ne desere me Iova mi Deus, ne mihi abesto. 23 Propera mihi succurrere, o Domine mea salus.	10 Domine, coram te est omne desiderium meum, Et gemitus meus te non latet. 11 Cor meum palpitat, dereliquit me robur meum, Et ipsa lux oculorum meorum deficit me. 12 Amici mei et sodales mei procul a plaga mea subsistunt, Et propinqui mei stant e longinquo. 13 Et laqueos tendunt qui insidiantur vitae meae, Et qui quaerunt mihi malum, perniciem minantur Et fraudes omni tempore moliuntur. 14 Ego autem, tamquam surdus, non audio, Et sum velut mutus non aperiens os suum. 15 Et factus sum sicut homo qui non audit, Et qui non habet responsum in ore suo. 16 In te enim, Domine, confido: Tu exaudies, Domine, Deus meus. 17 Etenim dico: Ne laetentur de me; Dum labitur pes meus, ne superbiant contra me. 18 Ego enim lapsui proximus sum, Et dolor meus coram me est semper. 19 Etenim culpam meam confiteor, Et ob peccatum meum sum anxius. 20 Sed qui sine causa adversantur mihi, potentes sunt, Et multi, qui oderunt me iniuste; 21 Et qui retribuunt malum pro bono, Infestant me, quia bonum sector. 22 Noli me derelinquere, Domine, Deus meus, noli procul distare a me! 23 Festina in auxilium meum, Domine, salus mea!
XXXIX. 1 *Praecinenda Ieduthuni cantio Davidis.* 2 Statueram eam vitae viam tenere, ut ne quid lingua peccarem: meumque os frenare, quamdiu mihi obversarentur impii. 3 Sed cum tacitus obdurarem, tantum aberat ut aliquid proficerem, ut etiam meus dolor crudesceret:	**XXXVIII**. 1 *Magistro chori. Idithun. Psalmus. Davidis.* 2 Dixi: custodiam vias meas, Ut non peccem lingua mea; Frenum apponam ori meo, Dum impius est coram me. 3 Obmutui silens, bono carens, Sed dolor meus recruduit.

4 Adeoque mihi cor in pectore incalesceret, cogitationis igne ardescens, ut ita lingua loquar:	4 Incaluit cor meum intra me; Cum consideravi, exarsit ignis: Locutus sum lingua mea.
5 Ostende mihi Iova meum exitum, et quis aetatis meae sit modus, ut sciam quam sim longaevus.	5 Notum fac mihi, Domine, terminum meum, Et quae mensura sit dierum meorum. Ut sciam, quam caducus sim ego.
6 En tu mihi aetatem concessisti dodrantalem, meumque aevum fere nihil est apud te: adeo omnino nihili est omnis hominis natura. Sela.	6 Ecce paucorum palmorum fecisti dies meos, Et vita mea quasi nihil est coram te: Ut halitus tentum stat omnis homo.
7 Adeo imaginariam vitam ducit homo: adeo temere tumultuatur, congerens, quae quis sit percepturus ignorat.	7 Ut umbra tantum pertransit homo, Inaniter tantum tumultuatur; Coacervat nec scit quis percipiat ea.
8 Et nunc quid sperem Domine: nisi ut in te sitam spem habeam?	8 Et nunc quid exspecto, Domine? Fiducia mea est in te.
9 Ex omnibus meis delictis libera me: ne me insanorum ludibriis expone.	9 Ab omnibus iniquitatibus meis libera me. Opprobrio stulti ne tradideris me.
10 Obmutesco, ne mutiens quidem, te negotium transigente.	10 Obmutui, non aperio os meum: Tu enim fecisti.
11 Aufer a me tuum vulnus: tuae manus saevitia deficio.	11 Remove a me plagam tuam: Impetu manus tuae ego consumor.
12 Qui cum de homine vitii sumis supplicium, eius elegantiam tineae more sideras, adeo nihili est omnis homo. Sela.	12 Correptione culpae castigas virum; Dissolvis, ut tinea, pretiosa eius: Halitus tantum est omnis homo.
13 Exaudi meas preces Iova, meam attendens querelam: ad meas lachrymas ne obsurdesce, qui peregrinus apud te sum, advena, sicut omnes mei maiores.	13 Audi orationem meam, Domine, Et clamorem meum ausculta, Ad lacrimas meas ne fueris surdus. Hospes enim sum apud te, Peregrinus, sicut omnes patres mei.
14 Relaxa me, ut me colligam, priusquam eo devenio, ut nullus sim.	14 Averte oculos a me, ut respirem, Priusquam vadam et non sim.
XL. 1 *Praecinenda Davidis cantio.*	**XXXIX**. 1 *Magistro chori. Davidis. Psalmus.*
2 Iovam speravi, et mihi flexus est, meamque exaudivit implorationem.	2 Speravi, speravi in Domino, Et inclinavit se ad me, et exaudivit clamorem meum.
3 Et me ex horrida voragine, ex coenoso luto extraxit, meosque pedes in rupem evexit, meos gressus confirmans.	3 Et extraxit me de fossa interitus, de luto caeni, Et statuit super petram pedes meos, Firmavit gressus meos.
4 Et ori meo carmen novum suppeditavit, Dei nostri laudationem. 5 Quo viso multi Iovam verebuntur, ei confidentes.	4 Et posuit in ore meo canticum novum, Carmen Deo nostro. Videbunt multi, et verebuntur, Et sperabunt in Domino.

6 Beatus homo qui collocat in Iova suam fiduciam, nec in arrogantes falsique sectatores intuetur. 7 Tam multa facis tu Iova mi Deus, ut tua erga nos miracula atque cogitata sint inaestimabilia: adeo ut mihi de te praedicare et loqui volenti, occurrant innumera. 8 Sacrificium et fertum tibi non placet: aurem mihi vellis, te victimas et piacula non postulare. 9 Ergo ita dico, En adsum, mecum scriptum libri volumen ferens. 10 Mihi tuam mi Deus voluntatem exequi placet, tuam legem in imis habenti visceribus. 11 Iustitiam frequenti conventu praedico, labra mea nequaquam continens, ut tute scis Iova. 12 Iustitiam tuam in meo pectore non tego, tuam fidelitatem et defensionem praedico, de tua clementia et fide frequentem coetum minime celans. 13 Tu Iova noli me a tua excludere misericordia, quin me tua clementia et fide semper tueare. 14 Nam me innumerabilia mala circumcludunt: tot me mea vitia opprimunt, ut ea perspicere nequeam: adeoque mei capitis capillos superant, ut animum despondeam. 15 Placeat tibi Iova, liberare me: Iova ad mihi succurrendum festina. 16 Frustrentur foede qui mihi animam extinguere conantur: retrocedant turpiter qui mihi malum cupiunt. 17 Evertantur ob suam impudentiam, qui de me sic dicunt, Oho, oho. 18 Exultent et laetentur in te omnes tui studiosi, iugiterque Iovam extollendum	5 Beatus vir, qui posuit in Domino spem suam, Nec sectatur idolorum cultores et declinantes ad falsa. 6 Multa fecisti tu, Domine, Deus meus, mirabilia tua, Et consiliis erga nos nemo est similis tibi. Si ea voluerim narrare et eloqui, Plura sunt, quam quae numerari possint. 7 Sacrificium et oblationem noluisti, Sed aures aperuisti mihi. Holocaustum et victimam pro peccato non postulasti: 8 Tunc dixi: Ecce venio; In volumine libri scriptum est de me: 9 Facere voluntatem tuam, Deu meus, me delectat, Et lex tua est in praecordiis meis. 10 Annuntiavi iustitiam in coetu magno; Ecce labia mea non cohibui; Domine, tu nosti. 11 Iustitiam tuam non abscondi in corde meo; Fidelitatem tuam et auxilium tuum narravi. Non occultavi gratiam tuam Et fidelitatem tuam coetui magno. 12 Tu, Domine, ne prohibueris miserationes tuas a me; Gratia tua et fidelitas tua semper me conservent. 13 Nam circumdederunt me mala, quorum non est numerus, Comprehenderunt me culpae meae, ut non possim videre. Plures sunt quam capilli capitis mei, Et animus meus me defecit. 14 Placeat tibi, Domine, ut eripias me, Domine, ad adiuvandum me festina. 15 Confundantur et erubescant omnes, Qui quaerunt vitam meam, ut auferant eam. Cedant retrorsum et pudore afficiantur, Qui delectantur malis meis. 16 Obstupescant propter confusionem suam, Qui dicunt mihi: Vah, vah! 17 Exsultent et laetentur in te omnes, qui

esse dictitent amatores tuae tutelae.
19 Me vero inopem et pauperem Iova
curato: tu qui defensor liberatorque meus
es, mi Deus, ne cunctare.

XLII. 1 *Praecinenda institutio*
Coranidarum.
2 Quemadmodum cerva mugit ad aquae
rivos, sic meus animus mugit ad te, Deus.
3 Sitit meus animus Deum, ad immortalem
Deum quando veniam, et in Dei praesentia
comparebo?
4 Lachrymis pascor dies atque noctes, dum
hoc mihi quotidie obiicitur: Ubi est Deus
tuus?
5 Equidem haec (animi mei affectionem
apud me effundens) recordor, solitum me
illis numerose praeire ad fanum, cum laeta
voce laudumque celebratione, turba festum
agente.
6 Quid te abiicis anime mi, et in me
turbaris?
7 Spem habe in Deo, quem adhuc
celebrabo, praesentem consecutus ab eo
salutem.
8 O mi Deus, in me se deiicit meus animus,
ideoque tui memini in regione Iordanensi,
et Hermone monte exiguo.
9 Unda undam invitat, sonantibus tuis
torrentibus: omnes me tuae impressiones et
fluctus obruunt.
10 Solebat quidem Iova ea interdiu
conferre beneficia, ut noctu carminibus et
precationibus ad Deum vitae meae uterer.
11 Nunc mihi sic ad Deum rupem meam
conquerendum est:
12 Cur ita mei immemor es? cur pullatus
incedo, hoste saeviente?
13 adversariis membra mihi
proscindentibus, dum conviciantur, ita

quaerunt te,
Et dicant semper: Magnificetur Dominus,
qui desiderant auxilium tuum.
18 Ego autem miser sum et pauper;
Sed Dominus sollicitus est mei.
Adiutor meus et liberator meus es tu;
Deus meus, ne tardaveris.

XLI. 1 *Magistro chori. Maskil. Filiorum*
Core.
2 Quemadmodum desiderat cerva rivos
aquarum,
Ita desiderat anima mea te, Deus.
3 Sitit anima mea Deum, Deum vivum:
Quando veniam et videbo faciem Dei?
4 Factae sunt mihi lacrimae meae panis die
ac nocte,
Dum dicunt mihi cotidie: Ubi est Deus
tuus?
5 Illud recordor et effundo animum meum
intra me:
Quomodo incesserim in turba,
praecesserim eos ad domum Dei.
Inter voces exsultationis et laudis,
In coetu festivo.
6 Quare deprimeris, anima mea,
Et tumultuaris in me?
7 Spera in Deum: quia rursus celebrabo
eum,
Salutem vultus mei et Deum meum.
7 In me ipso anima mea deprimitur:
Ideo recordor tui ex terra Iordanis et
Hermon, ex monte Misar.
8 Gurges gurgitem vocat cum fragore
cataractarum tuarum:
Omnes fluctus et undae tuae super me
transierunt.
9 Per diem largiatur Dominus gratiam
suam,
Et nocte canam ei, laudabo Deum vitae
meae.
10 Dico Deo: Petra mea, cur oblivisceris
mei?
Quare tristis incedo, ab inimico oppressus?
11 Ossa mea franguntur, dum insultant
mihi adversarii mei,

quotidie dictitantes: Ubi est Deus tuus? 14 Quid te deiicis anime mi? aut quid in me turbaris? 15 Spem habe in Deo, quem adhuc celebraturus sum, meum praesentem servatorem atque Deum.	Dum dicunt mihi cotidie: Ubi est Deus tuus? 12 Quare deprimeris, anima mea, Et tumultuaris in me? Spera in Deum: quia rursus celebrabo eum, Salutem vultus mei et Deum meum.
XLVI. 1 *Praecinendum Coranidarum ad Alamoth carmen.* 2 Deus nobis fiducia et robur est, praesidium rebus in adversis praesentissimum. 3 Itaque non metuemus, licet terra moveatur, et montes in medium mare transferantur: 4 tantaque tempestate turbentur maris undae, ut ad eius aestus montes contremiscant. Sela. 5 Divinam quidem urbem, sacrum supremi domicilium, suus delectabit amnis fluvii. 6 Quae (cum in ea versetur Deus) non commovebitur, Deo ei mature succurrente. 7 Tumultuentur gentes, regna concitentur, illo vocem emittente tellus ipsa colliquescet. 8 Iova nobis armipotens adest, nobis munimento est Deus Iacobeorum. Sela. 9 Adeste, contemplamini Iovae opera, quam stupenda edat in terris. 10 Bella placat ad ultimas usque terras: perfringit arcus, detruncat hastas, currus igni cremat. 11 Desistite, et me Deum agnoscite, extollendum in gentibus, extollendum in terris. 12 Iova nobis armipotens adest, nobis munimento est Deus Iacobeorum. Sela.	**XLV**. 1 *Magistro chori. Filiorum Core. Secundum Virgines... Canticum.* 2 Deus est nobis refugium et robur; Adiutorem in angustiis probavit se valde. 3 Propterea non timemus, dum subvertitur terra, Et montes cadunt in medium mare. 4 Tumultuentur, aestuent aquae eius, Concutiantur montes impetu eius: Dominus exercituum nobiscum; Praesidium nobis est Deus Iacob. 5 Fluminis rivuli laetificant civitatem Dei, Sanctissimum tabernaculum Altissimi. 6 Deus est in medio eius, non commovebitur; Auxiliabitur ei Deus primo diluculo. 7 Fremuerunt gentes, commota sunt regna; Intonuit voce sua, diffluxit terra: 8 Dominus exercituum nobiscum; Praesidium nobis est Deus Iacob. 9 Venite, videte opera Domini, Quae egit stupenda in terra. 10 Qui compescit bella usque ad finem terrae, Arcus conterit et confringit hastas, et scuta comburit igni. 11 Desistite et agnoscite me Deum, Excelsum in gentibus, excelsum in terra. 12 Dominus exercituum nobiscum; Praesidium nobis est Deus Iacob.
LI. 1 *Praecinenda cantio Davidis, cum eum convenisset Nathan vates, congressum cum Bethsaba.* 2 Miserere mei Deus pro tua clementia, pro	**L**. 1 *Magistro chori. Psalmus. Davidis,* 2 *cum venit ad eum Nathan propheta, postquam cum Bethsabee peccavit.* 3 Miserere mei, Deus, secundum misericordiam tuam;

tua singulari misericordia dele meam noxam. 3 Ablue me multum a meo vitio, a meo peccato purga me. 4 Nam meam noxam agnosco, meumque peccatum mihi semper obversatur. 5 In te, in solum te peccavi, teque offendi, ut dictorum tuorum aequitas, iudiciique puritas appareat. 6 Equidem in vitio genitus sum, et in peccato me concepit mea mater. 7 Equidem tu veritatem in praecordiis amas, et occulte sapientiam mihi demonstras. 8 Expia me hyssopo, et purus ero: ablue me, et ero nive candidior. 9 Nuncia mihi laetitiam atque voluptatem: exultent contusa a te membra. 10 Abde tuam faciem a meis peccatis, et omnia mea vitia dele. 11 Cor mundum crea mihi Deus, compositumque spiritum in meo pectore renova. 11 Ne me a tuo conspectu reiice: neve mihi tuum sanctum spiritum aufer. 13 Redde mihi tuae laetitiam defensionis, et me principali spiritu sustenta. 14 Docebo peccantes tuas vias, ita ut nocentes tibi reconcilientur. 15 Vindica me a sanguine Deus, Deus meae salutis: mea lingua tuam modulabitur iustitiam. 16 Domine mea labia aperi, et os meum tuam laudem praedicabit. 17 Non enim sacrificio delectaris, ut id exhibeam: non tibi acceptae sunt victimae. 18 Divina sacrificia sunt fractus spiritus: fractam afflictamque mentem tu Deus non despicis. 19 Benefac pro tuo favore Sioni: construe muros Hierosolymae. 20 Tunc iustis sacrificiis, victimis, et solida re divina delectabere: tunc immolabuntur ad aram tuam tauri.	Secundum multitudinem miserationum tuarum dele iniquitatem meam. 4 Penitus lava me a culpa mea, Et a peccato meo munda me. 5 Nam iniquitatem meam ego agnosco, Et peccatum meum coram me est semper. 6 Tibi soli peccavi Et, quod malum est coram te, feci, Ut manifesteris iustus in sententia tua, Rectus in iudicio tuo. 7 Ecce, in culpa natus sum, Et in peccato concepit me mater mea. 8 Ecce, sinceritate cordis delectaris, Et in praecordiis sapientiam me doces. 9 Asperge me hyssopo, et mundabor; Lava me, et super nivem dealbabor. 10 Fac me audire gaudium et laetitiam, Exsultent ossa quae contrivisti. 11 Averte faciem tuam a peccatis meis, Et omnes culpas meas dele. 12 Cor mundum crea mihi, Deus, Et spiritum firmum renova in me. 13 Ne proieceris me a facie tua, Et spiritum sanctum tuum ne abstuleris a me. 14 Redde mihi laetitiam salutis tuae, Et spiritu generoso confirma me. 15 Docebo iniquos vias tuas, Et peccatores ad te convertentur. 16 Libera me a poena sanguinis, Deus, Deus salvator meus: Exsultet lingua mea de iustitia tua. 17 Domine, labia mea aperies, Et os meum annuntiabit laudem tuam. 18 Neque enim sacrificio delectaris; Et holocaustum, si darem, non acceptares. 19 Sacrificium meum, Deus, spiritus contritus, Cor contritum et humiliatum, Deus, non despicies. 20 Benigne fac, Domine, pro bonitate tua, erga Sion, Ut reaedifices muros Ierusalem. 21 Tunc acceptabis sacrificia legitima, oblationes et holocausta, Tunc offerent super altare tuum vitulos.

LXXII. 1 *De Salomone. G. Cantio Davidis. H.*
Deus iura tua regi, iustitiam tuam regis filio da.
2 Populum tuum ex aequo, tuos inopes ex iure iudicabit.
3 Ferent montes pacem populo, et colles iustitiam.
4 Hominibus patrocinabitur inopibus: tuebitur genus pauperum, fraudatores attenuans.
5 Atque ita dum sol, et diutius quam luna durabit, aeternis timebere seculis.
6 Erit quasi descendens in detonsa prata pluvia, ut terram irrorans imber.
7 Florebunt eius tempore boni, multaque pax donec desinat esse luna.
8 Imperabitque ab altero mari ad alterum, a flumine ad extremum terrae.
9 Ei sylvani succumbent, eiusque hostes lingent pulverem.
10 Ei Ciliciae insularumque reges munera pensitabunt: ei Arabes Sabaeique stipendium afferent.
11 Eumque colent omnes reges, omnes ei gentes servient.
12 Liberabit enim conquerentes pauperes, et defensore carentes inopes.
13 Tenues miserabitur et egenos, pauperumque vitam tuebitur,
14 eos a fraude et iniuria vindicando, et eorum sanguinem in precio habendo.
15 Vivet, eique suppeditabit aurum Arabicum, et pro eo fient assiduae preces, cum quotidianis in eum faustis ominationibus.
16 Fietque ut farris pugilli terrae mandati fructus in montano vertice strepat ut Libanus, florentibus terrestrium herbarum more civibus.
17 Erit nomen eius in perpetuum: quandiu sol manebit, eius fama propagabitur: in eoque sibi placebunt omnes gentes, eum

LXXI. 1 *Salomonis.*
Deus, iudicium tuum regi da,
Et iustitiam tuam filio regis:
2 Gubernet populum tuum cum iustitia,
Et humiles tuos cum aequitate.
3 Afferent montes pacem populo
Et colles iustitiam.
4 Tuebitur humiles populi,
Salvos faciet filios pauperum,
Et conteret oppressorem.
5 Et diu vivet ut sol,
Et sicut luna in omnes generationes.
6 Descendet ut pluvia super gramen,
Sicut imbres qui irrigant terram.
7 Florebit in diebus eius iustitia
Et abundantia pacis, donec deficiat luna.
8 Et dominabitur a mari usque ad mare,
Et a flumine usque ad terminos terrae.
9 Coram illo procident inimici eius,
Et adversarii eius pulverem lingent.
10 Reges Tharsis et insularum munera offerent;
Reges Arabum et Saba dona adducent:
11 Et adorabunt eum omnes reges terrae,
Omnes gentes servient ei.
12 Etenim liberabit pauperem invocantem,
Et miserum, cui non est adiutor.
13 Miserebitur inopis et pauperis,
Et vitam pauperum salvabit:
14 Ab iniuria et oppressione liberabit eos,
Et pretiosus erit sanguis eorum coram illo.
15 Ideo vivet, et dabunt ei de auro Arabiae,
Et orabunt pro eo semper:
Perpetuo benedicent ei.
16 Erit abundantia frumenti in terra;
In summis montium strepet, ut Libanus, fructus eius,
Et florebunt incolae urbium ut gramina terrae.
17 Erit nomen eius benedictum in saecula;
Dum lucebit sol, permanebit nomen eius.
Et benedicentur in ipso omnes tribus terrae,

beatum ferentes. 18 Laudetur Iova Deus Israelitarum, Deus solus mirificus. 19 Laudetur et eius gloriosum nomen in aeternum, eiusque gloria repleatur universus orbis terrarum: 20 Etiam atque etiam. *Hactenus precationes Davidis Isaei filii.* **LXXXIIII**. 1 *Praecinenda ad Gittith cantio Coranidarum.* 2 O amabiles tuas sedes, Iova armipotens. 3 Conficior animi desiderio atriorum Iovae, et mente et corpore ad Deum immortalem ovans. 4 Etiam passer sibi domum invenit, et hirundo nidum, ubi pullos suos ponat ad tuas aras, armipotens Iova, mi rex atque Deus. 5 Beati qui domi tuae habitant, te continenter collaudantes. Sela. 6 Beati qui eas mente vias tenent, ut habeant sitam in te potentiam. 7 Qui si per flebilem transeant vallem, eam reddent fontalem, etiam cisternas praetexente pluvia. 8 Semperque proficient in opibus, apud Deum in Sione apparituri. 9 Iova Deus armipotens audi meas preces, ausculta Deus Iacobidarum. Sela. Propugnaculum nostrum aspice Deus, et tui uncti personam respice. 10 Praestat enim dies unus in tuis atriis, quam mille: malim in Dei mei domo ad limen esse, quam in impiorum tabernaculis habitator. 11 Nam sol et propugnaculum Iova Deus, Iova gratiam gloriamque confert iis qui se gerunt innocenter, eis bona non denegans. 12 O armipotens Iova, beatus homo qui tibi confidit.	Omnes gentes beatum praedicabunt eum. 18 Benedictus Dominus, Deus Israel, Qui facit mirabilia solus. 19 Et benedictum nomen eius gloriosum in saecula; Et repleatur gloria eius omnis terra. Amen. Amen. **LXXXIII**. 1 *Magistro chori. Secundum Torcularia. Filiorum Core. Psalmus.* 2 Quam dilecta habitatio tua, Domine exercituum! 3 Desiderat, languens concupiscit anima mea atria Domini; Cor meum et caro mea Exsultant ad Deum vivum. 4 Etiam passer invenit domum, Et hirundo nidum sibi, ubi ponat pullos suos: Altaria tua, Domine exercituum, Rex meus et Deus meus! 5 Beati qui habitant in domo tua, Domine, Perpetuo laudant te. 6 Beatus vir, cuius auxilium est a te, Cum sacra itinera in animo habet: 7 Transeuntes per vallem aridam, fontem facient eam, Ac benedictionibus vestiet eam pluvia prima. 8 Procedent de robore in robur; Videbunt Deum deorum in Sion. 9 Domine exercituum, audi orationem meam; Auribus percipe, Deus Iacob. 10 Clipeus noster, aspice, Deus, Et respice faciem uncti tui. 11 Vere, melior est dies unus in atriis tuis Quam alii mille; Consistere malo in limine domus Dei mei, Quam morari in tabernaculis peccatorum. 12 Nam sol et clipeus est Dominus Deus: Gratiam et gloriam largitur Dominus, Non negat bona eis Qui ambulant in innocentia. 13 Domine exercituum,

	Beatus homo qui confidit in te.
XC. 1 *Mosis divini viri precatio.* Domine tu nobis receptaculum es perpetuis seculis. 2 Tu qui ante natos montes, ante formatam terram atque orbem, ab aeterno in aeternum Deus es, 3 redigis homines in pulverem, et humanum genus redire iubes. 4 Nam apud te mille anni habentur pro hesterno die praeterito, proque nocturnis excubiis. 5 Spargis eos, somnium sunt, ut mane gramen adolescit. 6 Mane florens adolescit, et vespere recisum arescit. 7 Nam ira tua consumitur, tua perturbati saevitia. 8 Tu vitia nostra in tuo conspectu, abdita nostra in tui vultus lumine collocas. 9 Etenim tota aetas nostra irato te cedit: finimus annos nostros dicto citius. 10 Aetatis nostrae spacium septuaginta terminatur annis: aut (ut sit bona valetudo) octoginta: quorum tamen potissima pars labores sunt, et incommoda: tam celeri sectione avolamus. 11 Quod si quis irae tuae vim norit, saevitia tua est prout tui reverentia est. 12 Aetatem metiri nostram sic ostende, ut mentem acquiramus sapientem. 13 Reconciliare Iova, quid differs? et placare tuis. 14 Satiato nos mane tua clementia, et ovantes gaudebimus per omnem aetatem nostram. 15 Exhilara nos pro tempore, quo nos affligis: pro annis, quibus malum patimur. 16 Exhibeatur tuis opus, decusque tuum apud eorum natos.	**LXXXIX**. 1 *Precatio. Moysis, viri Dei.* Domine, tu fuisti refugium nobis A generatione in generationem. 2 Priusquam montes gigneretur et nasceretur terra et orbis, Et ab aeterno in aeternum tu es, Deus. 3 Reverti iubes mortales in pulverem Et dicis, Revertimini, filii hominum. 4 Nam mille anni in oculis tuis Tamquam dies hesternus sunt qui transivit, Et tamquam vigilia nocturna. 5 Abripis eos: fiunt ut somnium matutinum, Ut herba virescens: 6 Mane floret et viret, Vespere succiditur et arescit. 7 Vere consumpti sumus ira tua, Et indignatione tua conturbati. 8 Posuisti culpas nostras in conspectuo tuo, Peccata nostra occulta in lumine vultus tui. 9 Nam omnes dies nostri transierunt in ira tua; Finivimus annos nostros ut suspirium. 10 Summa annorum nostrorum sunt septuaginta anni Et, si validi sumus, octoginta; Et plerique eorum sunt labor et vanitas: Nam cito transeunt, et nos avolamus. 11 Quis perpendit potentiam irae tuae, Et pro debito tibi timore indignationem tuam? 12 Dinumerare nos doce dies nostros, Ut perveniamus ad sapientiam cordis. 13 Revertere, Domine, - quousque? Et propitius esto servis tuis. 14 Satia nos cito misericordia tua, Ut exsultemus et laetemur cunctis diebus nostris. 15 Laetifica nos pro diebus quibus nos afflixisti, Pro annis quibus vidimus mala. 16 Appareat servis tuis opus tuum, Et gloria tua filiis eorum,

17 Dominique Dei nostri voluptatem consequamur, et opus nostrarum manuum nobis perage, et opus nostrarum manuum perage.	17 Et bonitas Domini Dei nostri sit super nos, Et opus manuum nostrarum secunda nobis, Et opus manuum nostrarum secunda.
XCI. *G. Laudatorium carmen Davidis. H.* 1 Qui habitas in praesidio Supremi, qui degis in Omnipotentis umbra, 2 statue Iovam tibi esse fiduciam, arcemque, et Deum cui confidas. 3 Is enim te a laqueo venatorio, ab exitiali peste defendet. 4 Te ala sua proteget, subque pennis eius tutus eris, eius fidei scuto atque parma. 5 Non tu nocturnos terrores, non volucres interdiu sagittas formidabis. 6 Non pestem in caligine pervadentem, non meridie grassantem luem. 7 Etiamsi tibi ad laevam mille, ad dexteram decem millia occumbant, non modo id te non attinget, 8 verumetiam tuis ipsis oculis aspicies, et videbis impiorum poenas, 9 quoniam in Iova fiduciam, quoniam in Supremo perfugium tibi collocaveris. 10 Nihil tibi mali accidet, neque clades tuam domum accedet. 11 Nam de te suis mandabit geniis, ut te quocunque perges, tueantur: 12 qui te manibus sustineant, ne pedem ad lapides offendas. 13 Pardos pervades et aspides: leones conculcabis, et dracones. 14 Quoniam mei percupidus est, eum liberabo: eum protegam, qui meum nomen agnoscat, 15 et ab eo invocatus exorabor: ei in adversis adero, eum liberans et honorans. 16 Eum aevi longitudine satiabo, meamque ei salutem praestabo.	**XC**. 1 Qui degis in praesidio Altissimi, Qui sub umbra Omnipotentis commoraris, 2 Dic Domino: Refugium meum et arx mea, Deus meus, in quo confido. 3 Nam ipse liberabit te de laqueo venantium, A peste perniciosa. 4 Pennis suis proteget te, Et sub alas eius confugies: Scutum et clipeus est fidelitas eius. 5 Non timebis a terrore nocturno, A sagitta volante in die, 6 A peste quae vagatur in tenebris, A pernicie quae vastat meridie. 7 Cadant a letere tuo mille, et decem milia a dextris tuis: Ad te non appropinquabit. 8 Verumtamen oculis tuis spectabis Et mercedem peccatorum videbis. 9 Nam refugium tuum est Dominus, Altissimum constituisti munimen tuum. 10 Non accedet ad te malum, Et plaga non appropinquabit tabernaculo tuo, 11 Quia Angelis suis mandavit de te, Ut custodiant te in omnibus viis tuis. 12 In manibus suis portabunt te, Ne offendas ad lapidem pedem tuum. 13 Super aspidem et viperam gradieris, Conculcabis leonem et draconem. 14 Quoniam mihi adhaesit, liberabo eum; Protegam eum, quia cognovit nomen meum. 15 Invocabit me et exaudiam eum; Cum ipso ero in tribulatione, Eripiam eum et honorabo eum. 16 Longitudine dierum satiabo eum, Et ostendam ei salutem meam.

CIII. *Davidis G. cantio. H.*
1 Collauda anima mea Iovam, et totum meum pectus sacrum eius nomen.
2 Collauda anima mea Iovam, tot eius beneficiorum haud immemor.
3 Qui tuis tot vitiis ignoscens, tuos tot morbos sanat.
4 Qui vindicat ab interitu tuam vitam, clementia te et misericordia coronans.
5 Qui bonis tuas satiat maxillas, tuam quasi aquilae iuventutem renovans.
6 Qui Iova aequum iusque facit omnibus oppressis.
7 Qui suas Mosi vias, qui suam naturam ostendit Israelitis.
8 Misericors et exorabilis Iova, ira tardus, clementia multus:
9 non perpetuo rixatur, non semper iniuriae memor est.
10 Non nos pro nostris peccatis tractat, non nos ut digna sunt nostra vitia remuneratur.
11 Quin quantum terras supereminent coeli, tantum excellit eius erga ipsius reverentes clementia.
12 Quantum distat oriens ab occidente, tantum removet a nobis delicta nostra.
13 Ut miseretur filiorum pater, sic Iova sui reverentium.
14 Novit enim conditionem nostram, memor nos esse pulverem.
15 Hominis aetas similis est graminis: floret ut flos terrestris,
16 qui a vento invasus nusquam est, eumque suus amplius nescit locus.
17 At Iovae clementia ab aeterno durat in aeternum erga eius reverentes, et iustitia erga natos natorum:
18 erga eius foederis conservantes, et

CII. 1 *Davidis.*
Benedic, anima mea, Domino,
Et omnia, quae intra me sunt, nomini sancto eius.
2 Benedic, anima mea, Domino,
Et noli oblivisci omnia beneficia eius,
3 Qui remittit omnes culpas tuas,
Qui sanat omnes infirmitates tuas,
4 Qui redimit ab interitu vitam tuam,
Qui coronat te gratia et miseratione,
5 Qui satiat bonis vitam tuam:
Renovatur, ut aquilae, iuventus tua.
6 Opera iustitiae patrat Dominus,
Et omnibus oppressis ius reddit.
7 Notas fecit vias suas Moysi,
Filiis Israel opera sua.
8 Misericors et propitius est Dominus,
Tardus ad iram et admodum clemens.
9 Non in perpetuum contendit,
Neque in aeternum succenset.
10 Non secundum peccata nostra agit nobiscum,
Neque secundum culpas nostras retribuit nobis.
11 Nam quantum eminet caelum super terram,
Tantum praevalet misericordia eius erga timentes eum;
12 Quantum distat oriens ab occidente,
Tam longe removet a nobis delicta nostra.
13 Quemadmodum miseretur pater filiorum,
Miseretur Dominus timentium se.
14 Ipse enim novit, cuius facturae simus:
Recordatur nos pulverem esse.
15 Hominis dies sunt similes faeno;
Sicut flos agri, ita floret:
16 Vix ventus perstrinxit eum, non iam subsistit;
Neque ultra cognoscit eum locus eius.
17 Misericordia autem Domini ab aeterno in aeternum erga timentes eum,
Et iustitia eius erga filios filiorum,
18 Erga eos qui servant foedus eius,

obeundorum eius placitorum memores. 19 Qui Iova solium sibi composuit in coelis, regno suo omnibus imperans. 20 Collaudate Iovam eius Genii virtute praestantes, eius exequentes iussa, auditis eius mandatis. 21 Collaudate Iovam omnis eius exercitus, eius ministri eius facientes voluntatem. 22 Collaudate Iovam universa eius opera, in universis eius imperii locis: collauda anima mea Iovam.	Et memores sunt praeceptorum eius, ut faciant ea. 19 Dominus in caelo statuit sedem suam, Et regnum eius gubernat universa. 20 Benedicite Domino, omnes Angeli eius, Potentes virtute, facientes iussa eius, Ut oboediatis sermoni eius. 21 Benedicite Domino, omnes exercitus eius, Ministri eius, qui facitis voluntatem eius. 22 Benedicite Domino, omnia opera eius, In omnibus locis potestatis eius: Benedic, anima mea, Domino.
CIIII. *G. Davidis cantio super mundi statu. H.* 1 Collauda anima mea Iovam: Iova mi Deus, perquam magnus es, autoritate vestitus, et maiestate. 2 Qui lumine quasi veste indutus, coelos tanquam velum intendis. 3 Tuas aulas in aquis contabulas, et nubium vehiculo utens, venti alis incedis. 4 Facis tibi ex spiritibus nuncios, ex igne fiammanti ministros. 5 Terram in suis basibus ita fundasti, ut nullo commoveatur aevo. 6 Quam cum profundo tanquam veste operuisses, quae super montes stabant aquae, te increpante fugerunt: 7 et ad tui tonitrui sonum, in locum sibi a te destinatum (ascendentibus montibus, descendentibusque vallibus) praecipitaverunt. 8 Eis tu terminum statuisti, quem non transeant, neque terras iterum operiant. 9 Emittis fontes in flumina, quae montes intermeent, unde omnia terrestria bibant animalia, et onagri sitim extinguant. 10 Ad ea coelestes habitant volucres, de mediis vocem frondibus emittentes. 11 Tu montes ex tuis irrigans fornicibus, terram tuorum operum fructu exaturas. 12 Gramina pecudibus germinare facis, et herbas ad usum hominum, eliciens ex terra victum:	**CIII**. 1 Benedic, anima mea, Domino! Domine, Deus meus, magnus es valde! Maiestatem et decorem indutus es, 2 Amictus lumine sicut pallio. Extendisti caelum sicut aulaeum, 3 Exstruxisti super aquas conclavia tua. Nubes constituis currum tuum, Ambulas super alas venti. 4 Nuntios tuos facis ventos, Et ministros tuos ignem ardentem. 5 Fundasti terram super bases eius: Non vacillabit in saeculum saeculi. 6 Oceano ut vestimento texisti eam, Super montes steterunt aquae. 7 Increpante te fugerunt, Te tonante trepidarunt. 8 Ascenderunt montes, descenderunt valles In locum quem statuisti eis. 9 Terminum posuisti, quem non transgrediantur, Ne iterum operiant terram. 10 Fontes defluere iubes in rivos Qui manant inter montes, 11 Potum praebent omni bestiae agri: Onagri exstinguunt sitim suam; 12 Iuxta eos habitant volucres caeli, Inter ramos edunt vocem. 13 Rigas montes de conclavibus tuis, Fructu operum tuorum satiatur terra. 14 Producis gramen iumentis Et herbam, ut serviat homini, Ut trahat panem de terra,

13 et vinum quod hominum exhilaret animos, et oleum quo niteant facies, et panem qui hominum corda sustentet.	15 Et vinum quod laetificet cor hominis; Ut faciem exhilaret oleo, Et panis reficiat cor hominis.
14 Saturantur et arbores Iovae, Libani cedri ab eo satae,	16 Saturantur arbores Domini, Cedri Libani quas plantavit.
15 ubi nidulentur aviculae, et in pinnis aedificans ciconia.	17 Illic volucres nidum ponunt; Ciconiae domus sunt abietes.
16 Montes ardui damis, rupes cuniculis perfugio sunt.	18 Montes excelsi ibicibus, Petrae hyracibus perfugium praestant.
17 Tu lunam statorum temporum causa fecisti, solemque peritum occasus sui.	19 Fecisti lunam ad tempora signanda; Sol cognovit occasum suum.
18 Si tenebras inducis, fit nox, in qua omnia sylvestria gradiuntur animalia.	20 Cum facis tenebras et oritur nox, In ea vagantur omnes bestiae silvae.
19 Leones ad praedam frementes, et a Deo pabulum sibi petentes.	21 Catuli leonum rugiunt ad praedam, Et petunt a Deo escam sibi.
20 Oritur sol, sese recipiunt, inque suis lustris recubant.	22 Cum oritur sol, recedunt, Et in cubilibus suis recumbunt.
21 Prodit homo ad opus munusque suum, usque ad vesperum.	23 Homo exit ad opus suum Et ad laborem suum usque ad vesperum.
22 O quam multa sunt opera tua Iova? qui cuncta sapienter fecisti, cuius rerum plena tellus est.	24 Quam multa sunt opera tua, Domine! Omnia cum sapientia fecisti: Plena est terra creaturis tuis.
23 Tum vastum illud, lateque patens pelagus, ubi natantia sunt innumera, animantes minutae simul et magnae.	25 Ecce mare magnum et late patens: Illic reptilia sine numero, Animalia parva cum magnis.
24 Illac eunt naves, tum balaena illa, quam tu ut in eo ludat condidisti.	26 Illic naves perambulant, Leviathan, quem fecisti, ut ludat in eo.
25 A te pendent omnia, ut eis suo tempore pastum suppedites:	27 Omnia a te exspectant, Ut des eis escam tempore suo.
26 quem te dante colligunt, te manum aperiente satiantur bonis.	28 Dante te eis colligunt; Aperiente te manum tuam, implentur bonis.
27 Si faciem tuam abdis, conturbantur: si eorum spiritum comprimis, expirant, et in suum pulverem redeunt.	29 Si abscondis faciem tuam, turbantur; Si aufers spiritum eorum, decedunt Et revertuntur in pulverem suum.
28 Si spiritum tuum emittis, recreantur, et terrae faciem renovas.	30 Si emittis spiritum tuum, creantur, Et renovas faciem terrae.
29 Duret Iovae gloria in aeternum, laetante Iova suis factis:	31 Gloria Domini sit in aeternum: Laetetur Dominus de operibus suis,
30 cuius aspectu tellus concutitur, tactu montes fumant.	32 Qui respicit terram, et tremit; Tangit montes, et fumant.
31 Canam Iovam dum vivam: cantabo Deum meum donec ero,	33 Cantabo Domino, donec vivam; Psallam Deo meo, quamdiu ero.
32 cui dum mea placeat oratio, in Iova laetabor.	34 Iucundum sit ei eloquium meum: Ego laetabor in Domino.
33 Cum interea scelerati omnino ex orbe tollentur, et impii iam nusquam erunt:	35 Tollantur peccatores de terra, Et impii ne sint ultra;

collauda anima mea Iovam. Haleluia. **CVII**. *G. Haleluia. H.* 1 Celebrate Iovam, qui bonus, qui aeterna est clementia. 2 Dicant hoc Iovae clientes, quos ille vindicat ex periculis: 3 et diversis ex terris, ex oriente, occidente, septentrione atque mari colligit. 4 Qui per sylvas et avia loca errant, oppidum quod incolatur non invenientes: 5 famelici et sitibundi, animoque anxii. Si in ea angustia Iovam invocant, ille eos liberat ex periculis. 6 Rectaque via eo deducit, ut in oppidum veniant quod habitetur. 7 Celebrent illi Iovae clementiam et miracula apud hominum genus, 8 qui satiaverit indigos, bonisque repleverit famelicos. 9 Qui in tenebris et funesta nocte sedent, miseria et ferro constricti. 10 Quoniam supremi Dei dictis et consilio contumeliose adversati sint: 11 quorum ille mentes labore domat, quique iacent indefensi, 12 si in ea angustia Iovam invocant, ille eos asserit ex periculis: 13 eos ex tenebris et funesta nocte eripit, abruptis eorum vinculis. 14 Celebrent illi Iovae clementiam, et miracula apud hominum genus: 15 qui ostia perruperit aerea, ferreaque claustra perfregerit. 16 Vesani, qui propter peccandi consuetudinem, propterque sua vitia torquentur: 17 qui animo cibum omnem abhorrentes,	Benedic, anima mea, Domino! Alleluia. **CVI**. 1 Celebrate Dominum, quoniam bonus, Quoniam in aeternum misericordia eius. 2 Sic dicant qui redempti sunt a Domino, Quos redemit de manu inimici, 3 Quosque congregavit ex terris, Ex oriente et occasu, ex aquilone et austro. 4 Erraverunt in deserto, in solitudine, Viam ad civitatem habitabilem non invenerunt. 5 Esuriebant et sitiebant, Vita eorum deficiebat in ipsis. 6 Et clamaverunt ad Dominum in angustiis suis; A tribulationibus eorum eripuit eos. 7 Et duxit eos via recta, Ut venirent in civitatem habitabilem. 8 Gratias agant Domino pro misericordia eius, Et pro mirabilibus eius erga filios hominum, 9 Quia satiavit animam famelicam, Et animam esurientem implevit bonis. 10 Sederunt in tenebris et in obscuro, Ligati miseria et ferro. 11 Nam rebellaverant contra eloquia Dei, Et despexerant consilium Altissimi. 12 Et humiliavit aerumnis cor eorum, Vacillarunt nec fuit qui subveniret. 13 Et clamaverunt ad Dominum in angustiis suis; A tribulationibus eorum liberavit eos. 14 Et eduxit eos e tenebris et ex obscuro, Et vincula eorum disrupit. 15 Gratias agant Domino pro misericordia eius, Et pro mirabilibus eius erga filios hominum, 16 Quod confregit portas aereas Et vectes ferreos contrivit. 17 Aegrotabant propter iniquitatem suam, Et propter delicta sua affligebantur; 18 Omnem escam abominabatur anima eorum,

ad lethi portas appellunt: 18 si in ea angustia Iovam invocant, ille eos asserit ex periculis, 19 suoque iussu sanandos curat, et ab interitu liberandos. 20 Celebrent illi Iovae clementiam, et miracula apud hominum genus, 21 faciantque grati animi sacrificia, eius opera cum cantu narrantes. 22 Qui navibus in mare descendunt, negotia in vastis exercentes aquis: 23 ii Iovae facta et miracula vident in profundo. 24 Nam ille suo iussu ventum excitat tempestuosum, quo fluctus maris attollente, 25 ascendunt in coelum, descendunt in gurgites, animis in tanto malo fathiscentibus. 26 Vacillant et titubant ebriorum more, absumpta omni eorum peritia. 27 Quod si in ea angustia Iovam invocant, ille eos eripit ex periculis, 28 tempestatem tranquillans, illosque fluctus sedans: 29 qua illi tranquillitate laeti, ab eo in optatum ducuntur portum. 30 Celebrent illi Iovae clementiam et miracula apud hominum genus, 31 eum in hominum coetu extollentes, et in senum consessu collaudantes. 32 Qui fluvios in sylvam, aquarum scatebras in loca siticulosa, 33 terram fertilem in salsam redigit, ob scelus incolarum. 34 Qui solitudinem reddit aqua stagnantem, aridumque solum lymphis scatens, 35 ibique famelicos collocat, qui habitandum condant oppidum, 36 agros conserant, vineas pangant	Et appropinquaverunt ad portas mortis. 19 Et clamaverunt ad Dominum in angustiis suis; A tribulationibus eorum liberavit eos. 20 Misit verbum suum, ut sanaret eos, Et ex interitu eriperet eos. 21 Gratias agant Domino pro misericordia eius, Et pro mirabilibus eius erga filios hominum. 22 Et sacrificent sacrificia laudis Et enarrent opera eius cum exsultatione. 23 Qui descenderant navibus in mare, Mercaturam facturi in aquis magnis, 24 Hi viderunt opera Domini, Et mirabilia eius in pelago. 25 Dixit, et concitavit ventum procellosum, Qui in altum extulit undas eius. 26 Ascendebant usque ad caelos, descendebant usque ad ima; Anima eorum tabescebat in malis. 27 Titubabant et nutabant ut ebrii; Et absorpta est omnis peritia eorum. 28 Et clamaverunt ad Dominum in angustiis suis, Et e tribulationibus eorum eduxit eos. 29 Sedavit procellam in auram lenem, Et conticuerunt fluctus maris. 30 Et laetati sunt, quod siluerunt, Et deduxit eos ad portum optatum. 31 Gratias agant Domino pro misericordia eius, Et pro mirabilibus eius erga filios hominum. 32 Et celebrent eum in coetu populi, Et in consessu seniorum laudent eum. 33 Convertit flumina in desertum, Et fontes aquarum in terram sitientem, 34 Terram frugiferam in salsuginem, Propter malitiam habitantium in ea. 35 Convertit desertum in lacum aquarum, Et terram aridam in fontes aquarum. 36 Et collocavit illic esurientes, Et condiderunt civitatem habitabilem. 37 Et seminaverunt agros et plantaverunt vineas,

fructuosum edituras proventum. 37 Atque eos ille multum foecundans auget, nec minus eorum pecus, 38 cum oppressi malorum necessitate et moerore, fuissent diminuti. 39 Aspergit contemptu primates, eosque per devia sentaque loca errare facit. 40 Pauperes autem a calamitate protegit, efficiens quasi ovium gentilitates. 41 Id quod videntes probi laetantur, cum omnis improbitas obmutescat. 42 Qui sapiet, haec observabit, et intelliget beneficia Iovae.	Et obtinuerunt proventus frugum. 38 Et benedixit eis et multiplicati sunt valde, Et pecora non pauca tribuit eis. 39 Et pauci facti sunt et abiecti Ob pressuram malorum et afflictionis; 40 Sed qui effundit contemptum super principes Eosque errare facit per invia deserta, 41 Sublevavit egenum de miseria, Et familias fecit numerosas ut greges. 42 Vident recti et laetantur, Et omnis malitia claudit os suum. 43 Quis est sapiens, qui observet haec, Et probe perpendat misericordias Domini?
CX. 1 *Davidis cantio.* Ait Iova Domino meo: sede ad meam dexteram, donec tuos hostes effecero scabellum pedum tuorum. 2 Sceptrum tuae potentiae mittet ex Sione Iova, ad dominandum inter hostes tuos. 3 Tuae copiae voluntariae erunt, qua die expeditionem cum sacra maiestate facies, 4 ex utero aurorae habebis rorem tuae iuventutis. 5 Iurat Iova, non mutaturus sententiam, te sacerdotem esse in aeternum, ad rationem Melchisedeci. 6 Dominus tibi dexter, tum cum irascetur, reges obtruncabit. 7 Ulciscetur gentes cum vasta strage corporum: 8 caput obtruncabit, quod amplae terrae praeest, ita ut ex torrente bibat in via, atque ideo, caput attollat.	**CIX**. 1 *Davidis, Psalmus.* Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis, Donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum. 2 Sceptrum potentiae tuae protendet Dominus ex Sion: Dominare in medio inimicorum tuorum! 3 Tecum principatus die ortus tui in splendore sanctitatis: Ante luciferum, tamquam rorem, genui te. 4 Iuravit Dominus et non paenitebit eum; Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. 5 Dominus a dextris tuis: Conteret die irae suae reges. 6 Iudicabit nationes, acervabit cadavera; Conteret capita late per terram. 7 De torrente in via bibet, Propterea extollet caput.
CXVII. *G. Haleluia. H.* 1 Laudate Iovam gentes omnes, hunc celebrate nationes omnes: 2 cuius Iovae et clementia erga nos excellit, et fides aeterna est. Haleluia.	**CXVI**. 1 *Alleluia.* Laudate Dominum, omnes gentes, Praedicate eum, omnes populi, 2 Quoniam confirmata est super nos misericordia eius, Et fidelitas Domini manet in aeternum.

CXIX. *G. Haleluia. H.* **Aleph.** 1 Beati qui bene morati ex Iovae lege vivunt. 2 Beati qui eius obeunt oracula, toto corde studentes ei. 3 Qui sane nihil iniquum agentes, vivunt ad eius normam. 4 Tu sane instituta tradidisti diligenter servanda. 5 Utinam moribus sim ad servanda tua decreta comparatis. 6 Ita demum non frustra ero, si omnia tua praecepta spectabo. 7 Agam tibi sincera mente gratias, cum tuas iustas sententias didicero. 8 Tua decreta servabo: ne me desere omnino. **Beth.** 9 Quanam re purget adolescens suos mores? exequendis tuis verbis. 10 Tibi toto corde studeo, ne me a tuis avoca praeceptis. 11 In mente mea habeo recondita tua dicta, ne quid in te peccem. 12 Tu laudande Iova, doce me tua decreta. 13 His ego labiis enumero omnes oris tui sententias. 14 Oraculorum tuorum ratione perinde oblector, ac summa opulentia. 15 Tua mandata meditor, intuens in tua instituta. 16 Tuis decretis oblecto me, tuorum dictorum haud immemor. **Gimel.** 17 Affice me tuum vitae beneficio, et tua dicta exequar. 18 Revela meos oculos, ut videam tuae legis miracula. 19 Peregrinus in terris ego sum: ne mihi subtrahe tua praecepta. 20 Mihi languet animus perenni tuarum sententiarum cupiditate. 21 Detestabiles obiurgas superbos, a tuis praeceptis deerrantes. 22 Avolve a me probrum atque	**CXVIII**. 1 **ALEPH** Beati quorum immaculata est via, Qui ambulant in lege Domini. 2 Beati qui observant praescripta eius, Toto corde quaerunt eum, 3 Qui non faciunt iniquitatem, Sed ambulant in viis eius. 4 Tu dedisti praecepta tua, Ut custodiantur valde. 5 Utinam firmae sint viae meae Ad custodienda statuta tua! 6 Tunc non confundar, Cum intendero ad omnia mandata tua. 7 Celebrabo te in rectitudine cordis, Cum didicero decreta iustitiae tuae. 8 Statuta tua custodiam: Ne dereliqueris me omnino. 9 **BETH** Quomodo puram servabit adulescens viam suam? Custodiendo verba tua. 10 Toto corde meo quaero te; Ne siveris me aberrare a mandatis tuis. 11 In corde meo recondo eloquium tuum, Ne peccem contra te. 12 Benedictus es, Domine; Doce me statuta tua. 13 Labiis meis enarro Omnia decreta oris tui. 14 De via praescriptorum tuorum laetor, Sicut de omnibus divitiis. 15 De praeceptis tuis meditabor, Et considerabo vias tuas. 16 Statutis tuis delectabor. Non obliviscar verba tua. 17 **GHIMEL** Bene fac servo tuo, ut vivam Et custodiam verba tua. 18 Aperi oculos meos, Ut considerem mirabilia legis tuae. 19 Hospes ego sum in terra, Noli a me abscondere mandata tua. 20 Deficit anima mea, Desiderans decreta tua omni tempore. 21 Increpasti superbos; Maledicti qui declinant a mandatis tuis. 22 Aufer a me opprobrium et contemptum,

contemptum, qui oracula tua obeo.	Quia praescripta tua observo.
23 Quamvis contra me deliberantes sedeant principes, tamen tuus ego tua decreta meditor.	23 Etsi considunt principes et contra me loquuntur, Servus tuus meditatur de statutis tuis.
24 Tamen oracula tua, meae deliciae, mihi sunt pro consiliariis.	24 Nam praescripta tua sunt deliciae meae, Consiliarii mei statuta tua.
Daleth. 25 Humi prostrata est anima mea: conserva mihi vitam ex tuis promissis.	25 **DALETH** Prostrata est in pulvere anima mea: Redde mihi vitam secundum verbum tuum.
26 Mores meos expono, ut tu exorere mihi: doce me tua decreta.	26 Vias meas exposui et exaudisti me: Doce me statua tua.
27 In tuorum mandatorum ratione instrue me, et tua meditabor miracula.	27 Via praeceptorum tuorum institue me, Et meditabor mirabilia tua.
28 Mihi perfluit animus prae anxietate: erige me ut ferunt tua promissa.	28 Stillat lacrimas anima mea ex maerore: Erige me secundum verbum tuum.
29 Falsam viam a me remove, et mihi per gratiam largire tuam legem.	29 A via erroris arce me, Et legem tuam largire mihi.
30 Viam veritatis elegi, tuas mihi sententias proponens.	30 Viam veritatis elegi, Decreta tua proposui mihi.
31 Adhaereo tuis oraculis Iova, ne me frustra habueris.	31 Adhaereo praescriptis tuis: Domine, noli me confundere.
32 Viam praeceptorum tuorum curram, cum mihi mentem explicueris.	32 Viam mandatorum tuorum curram, Cum dilataveris cor meum.
He. 33 Institue me Iova in ratione tuorum decretorum: et ea prorsus exequar.	33 **HE** Ostende mihi, Domine, viam statutorum tuorum, Et servabo eam ad amussim.
34 Erudi me in exequenda tua lege: et eam obibo toto corde.	34 Instrue me, ut observem legem tuam, Et custodiam illam toto corde meo.
35 Dirige me per iter praeceptorum tuorum: nam id mihi placet.	35 Deduc me in semita mandatorum tuorum, Quia ipsa delector.
36 Effice mihi mentem propensam ad tua oracula, non ad avaritiam.	36 Inclina cor meum in praescripta tua, Et non in avaritiam.
37 Averte meos oculos ab intuenda nequitia, vitam mihi in tuo conservans instituto.	37 Averte oculos meos, ne videant vanitatem; Per viam tuam da mihi vitam.
38 Praesta mihi tuo promissa tua, qui te revereor.	38 Adimple servo tuo promissum tuum, Quod datum est timentibus te.
39 Aufer meum dedecus, quod exhorreo: nam tuae sententiae bonae sunt.	39 Aufer opprobrium meum, quod formido, Quia decreta tua iucunda.
40 Cum sim tuorum mandatorum cupidus, conserva mihi vitam pro tua iustitia.	40 Ecce desidero praecepta tua: Secundum aequitatem tuam tribue mihi vitam.
Vau. 41 Mihique tua contingant beneficia Iova, tua defensio, ut fert tuum promissum.	41 **VAU** Et veniant super me miserationes tuae, Domine, Auxilium tuum, secundum promissum

42 Et dabo meo conviciatori responsum, tua fretus oratione. 43 Neve mihi prorsus ex ore eripias verum verbum, qui a tuis sententiis pendeam. 44 Et tuam legem exequar iugiter in omnem perpetuitatem. 45 Atque ita expeditus incedam, quod tuis studeam mandatis. 46 Neque me de tuis apud reges oraculis loqui pudebit. 47 Meque tuis oblectabo praeceptis, quae amo. 48 Attollamque manus ad tua praecepta mihi dilecta, et tua decreta meditabor. **Zain.** 49 Memento quid mihi tuo promiseris, quo mihi spem fecisti. 50 Quae quidem mea consolatio est in mea miseria, tuo promisso me conservante. 51 Arrogantes mihi magnopere illudunt, neque tamen a lege tua deflecto. 52 Memor tuarum sempiternarum Iova sententiarum, me consolor. 53 Horrore corripior ob impios tuae legis desertores. 54 Cantilenae mihi sunt tua decreta in peregrinationis meae domicilio. 55 Recolo noctu nomen tuum Iova, tuamque legem obeo. 56 Hoc teneo, ut tua mandata exequar. **Heth**. 57 Tu mihi conditio es, Iova, cuius dictis parere statui. 58 Te coram oro toto corde, miserere mei ut promisisti. 59 Recogito meos mores, meosque pedes ad oracula tua converto. 60 Festino sine cunctatione ad obeunda tua praecepta.	tuum. 42 Et respondebo verbum exprobrantibus mihi, Quia spero in verbis tuis. 43 Noli auferre de ore meo verbum veritatis, Quia in decretis tuis spero. 44 Et custodiam legem tuam semper, In saeculum et in sempiternum. 45 Et ambulabo in via spatiosa, Quia praecepta tua exquiro. 46 Et loquar de praescriptis tuis in conspectu regum, Et non confundar. 47 Et delectabor mandatis tuis, Quae diligo. 48 Et attollam manus meas ad mandata tua Et meditabor statuta tua. 49 **ZAIN** Memor esto verbi tui servo tuo, Quo mihi spem dedisti. 50 Hoc est solacium meum in afflictione mea, Quod eloquium tuum largitur mihi vitam. 51 Superbi insultant mihi vehementer; A lege tua non declino. 52 Memor sum antiquorum iudiciorum tuorum, Domine, Et solacium est mihi. 53 Indignatio tenet me propter peccatores, Qui derelinquunt legem tuam. 54 Carmina facta sunt mihi statuta tua In loco peregrinationis meae. 55 Memor sum nocte nominis tui, Domine, Et custodiam legem tuam. 56 Hoc factum est mihi, Quia praecepta tua servavi. 57 **HETH** Portionem meam dixi, Domine, Custodire verba tua. 58 Deprecor faciem tuam toto corde, Miserere mei secundum promissum tuum. 59 Perpendi vias meas, Et converti pedes meos ad praescripta tua. 60 Festinavi et non sum cunctatus Custodire mandata tua.

61 Impiorum lora me implicant, non tamen legis oblitum tuae.	61 Funes peccatorum circumplexi sunt me: Legem tuam non sum oblitus.
62 De media nocte surgo ad te celebrandum, ob tuas iustas sententias.	62 Media nocte surgo ad celebrandum te De iustis decretis tuis.
63 Coniungo me cum omnibus tuis reverentibus, tuaque mandata exequentibus.	63 Amicus sum omnium timentium te Et custodientium praecepta tua.
64 Benignitate tua Iova plenus est orbis terrarum: doce me tua decreta.	64 Gratia tua, Domine, plena est terra; Statuta tua doce me.
Teth. 65 Benefacis mihi tuo cultori Iova, ex tuo promisso.	65 **TETH** Bene fecisti servo tuo, Domine, secundum verbum tuum.
66 Bonum sensum et scientiam doce me, qui tuis praeceptis fidem habeo.	66 Iudicium et scientiam doce me, Quia mandatis tuis confido.
67 Priusquam vexarer, errabam: nunc tuis dictis pareo.	67 Priusquam afflictus sum, erravi; Nunc vero eloquium tuum custodio.
68 Tu bonus et beneficus, doce me tua decreta.	68 Bonus es tu et benefaciens; Doce me statuta tua.
69 Connectunt contra me mendacium arrogantes, tua mandata toto corde obeuntem.	69 Machinantur fraudes contra me superbi, Ego toto corde observo praecepta tua.
70 Illorum cor quasi obesitate obtusum est, cum ego me tua lege oblectem.	70 Incrassatum est ut adeps cor eorum; Ego lege tua delector.
71 Mihi vexari conducit, ut tua decreta discam.	71 Bonum mihi, quod afflictus sum, Ut discam statuta tua.
72 Mihi utilior est oris tui disciplina, quam aureorum, argenteorumque millia.	72 Melior est mihi lex oris tui, Quam milia auri et argenti.
Iod. 73 Manus tuae me fecerunt atque condiderunt: erudi me ut discam tua praecepta.	73 **IOD** Manus tuae fecerunt me et formaverunt me; Instrue me, ut discam mandata tua.
74 Tui reverentes me viso laetabuntur, qui in tuo spem habeam promisso.	74 Qui timent te, videbunt me et laetabuntur, Quod in verbum tuum speravi.
75 Scio Iova, aequas esse tuas sententias: meque vere a te premi.	75 Scio, Domine, iusta esse decreta tua, Et iure afflixisti me.
76 Sit mihi quaeso tua clementia solatio, ut tu mihi tuo pollicitus es.	76 Adsit misericordia tua, ut consoletur me, Secundum promissum quod dedisti servo tuo.
77 Contingat mihi misericordia, ut vivam: nam tua lex meae sunt deliciae.	77 Veniant mihi miserationes tuae, ut vivam, Quia lex tua delectatio mea est.
78 Pudeat superbos, qui mihi exitium falso machinantur: ego tua mandata meditabor.	78 Confundantur superbi, quia immerito affligunt me: Ego meditabor de praeceptis tuis.
79 Concilientur mihi, qui te verentur: tuaque norunt oracula.	79 Convertantur ad me timentes te, Et qui curant praescripta tua.
80 Sit mea mens in tuis integra decretis, ne me pudeat.	80 Sit cor meum perfectum in statutis tuis, Ut non confundar.

Caph.
81 Animus mihi languet expectatione tuae defensionis, in tuo promisso spem habenti.
82 Oculi mihi languent expectatione tui promissi, cogitanti ecquando sis me consolaturus.
83 Sum enim ut uter in fumario, haud immemor tamen tuorum decretorum.
84 Quodnam mihi tuo spacium statuitur? ecquando de meis infestis sumes supplicium?
85 Cavant mihi superbi scrobes, non sane ex tua lege.
86 Omnia tua praecepta vera sunt: succurre mihi, quem illi insectantur iniuria.
87 Fere me humi conficiunt, neque tamen tua mandata desero.
88 Pro tua clementia conserva me, et oris tui oraculo parebo.
Lamed.
89 In aeternum Iova tuum verbum permanet in coelis.
90 Sempiterna praeditus es veritate, qui staturam terram condidisti.
91 Quae quidem ex tua sententia stant hodie: nam omnia tibi serviunt.
92 Nisi tua mihi lex esset in deliciis, equidem in mea perirem inopia.
93 Nunquam tuorum mandatorum obliviscar: nam per ea mihi vitam tueris.
94 Tuus sum, serva me qui tuis studeo mandatis.
95 Imminent impii meo exitio, qui tua oracula perpendo.
96 Omnium interiturarum rerum finem video: tuum praeceptum perquam late patet.
Mem.
97 Adeo tuam legem amo, ut haec sit mea quotidiana meditatio.
98 Sapientiorem me, quam sunt hostes mei, reddit tua disciplina, quam perpetuo habeo.

81 **CAPH** Deficit desiderio auxilii tui anima mea;
In verbum tuum spero.
82 Deficiunt oculi mei desiderio eloquii tui:
Quando cosolaberis me?
83 Nam, factus sicut uter in fumo,
Statuta tua non sum oblitus.
84 Quot sunt dies servi tui?
Quando facies de persequentibus me iudicium?
85 Foderunt mihi superbi foveas,
Qui non secundum legem tuam agunt.
86 Omnia mandata tua sunt fidelia;
Immerito persequuntur me: adiuva me.
87 Propemodum confecerunt me in terra;
Ego autem non dereliqui praecepta tua.
88 Secundum misericordiam tuam serva me vivum,
Et custodiam praescripta oris tui.
89 **LAMED** In aeternum, Domine, est verbum tuum
Stabile ut caelum.
90 In generationem et generationem est fidelitas tua:
Condidisti terram, quae permanet.
91 Secundum decreta tua constant omni tempore,
Quia universa serviunt tibi.
92 Nisi lex tua delectatio mea esset,
Iam perissem in afflictione mea.
93 In aeternum non obliviscar praecepta tua,
Quia ipsis dedisti mihi vitam.
94 Tuus sum ego: salvum me fac,
Quoniam praecepta tua quaesivi.
95 Me exspectant peccatores ut perdant me;
Ad praescripta tua attendo.
96 Omnis perfectionis vidi esse terminum:
Latissime patet mandatum tuum.
97 **MEM** Quam diligo legem tuam, Domine!
Toto die meditatio mea est.
98 Inimicis meis sapientiorem me fecit mandatum tuum,
Quia in aeternum mecum est.

99 Plus sapio quam mei doctores universi, quod oracula tua mea sunt meditatio.	99 Omnibus docentibus me prudentior sum, Quia de praescriptis tuis meditatio mea est.
100 Senes intelligentia supero, quod tua mandata teneo.	100 Senibus intellegentior sum, Quia praecepta tua observo.
101 Ab omni via mala contineo meos pedes, ut tuis dictis paream.	101 Ab omni via mala cohibeo pedes meos, Ut custodiam verba tua.
102 De tuis sententiis non deflecto, quod tu me erudias.	102 A decretis tuis non declino, Quia tu docuisti me.
103 Multo sunt verba tua meo palato et ori melle dulciora.	103 Quam dulcia palato meo eloquia tua! Super mel sunt ori meo.
104 A tuis mandatis disco, ideoque omnes falsos mores odi.	104 Praeceptis tuis intellegens fio, Propterea odi omnem viam iniquitatis.
Nun.	
105 Lucerna meo pedi sunt tua dicta, meoque lux itineri.	105 **NUN** Lucerna pedibus meis verbum tuum, Et lumen semitae meae.
106 Iuravi (id quod praestabo) me servaturum esse tua iusta iura.	106 Iuro et statuo Custodire iusta decreta tua.
107 Crucior vehementer Iova, medere mihi ut fert tua promissio.	107 Afflictus sum vehementer, Domine: Vivum me serva secundum verbum tuum.
108 Mei oris liberalitatem gratam habe Iova, et me tuas sententias doce.	108 Oblationes oris mei accipe, Domine, Et decreta tua doce me.
109 Versor in perpetuo vitae discrimine, neque tuae legis obliviscor.	109 Vita mea periclitatur semper, Sed legem tuam non obliviscor.
110 Mihi laqueum obtendunt impii, neque tamen ex tuis mandatis aberro.	110 Posuerunt peccatores laqueum mihi, Sed a praeceptis tuis non aberravi.
111 Possideo oracula tua perpetuo, quae sunt mei cordis gaudia.	111 Hereditas mea praescripta tua in aeternum, Quia gaudium cordis mei sunt.
112 Animum ad obeunda tua decreta applico, in perpetuum prorsus.	112 Inclinavi cor meum ad statuta tua implenda: Perpetuo, ad amussim.
Samech.	
113 Male cogitantes odi, et tuam legem amo.	113 **SAMECH** Duplices corde odio habeo, Et diligo legem tuam.
114 Tu mihi latebra et propugnaculum es, a cuius verbis pendeo.	114 Protector meus et clipeus meus es tu: In verbum tuum spero.
115 Facessite a me improbi, ut exequar Dei mei praecepta.	115 Discedite a me maligni, Et observabo mandata Dei mei.
116 Sustine me oratione tua, ut vivam: neve meam expectationem frustrato.	116 Sustenta me secundum promissum tuum, et vivam; Noli confundere spem meam.
117 Fulci me ut conserver, et tuis decretis semper oblectabor.	117 Adiuva me et salvus ero, Et attendam ad statuta tua semper.
118 Conculcas omnes a tuis recedentes decretis, quorum fallax sit calliditas.	118 Spernis omnes discedentes statutis tuis, Quia mendax est cogitatio eorum.

119 Ut scoriam deles omnes terrarum impios, ideo tua amo decreta.	119 Scorias reputas omnes peccatores terrae, Ideo diligo praescripta tua.
120 Horret mihi corpus tui pavore, tuas reformidanti sententias.	120 Horrescit timore tui caro mea, Et decreta tua timeo.
Ain. 121 Ius aequumque facio, ne me permitte meis oppressoribus.	121 **AIN** Exercui ius et iustitiam: Noli me tradere opprimentibus me.
122 Accommoda me tuum cultorem ad bonum, ne mihi superbi faciant iniuriam.	122 Sponde pro servo tuo in bonum, Ne opprimant me superbi.
123 Oculi mihi languent expectatione tuae defensionis, iustaeque promissionis.	123 Oculi mei deficiunt desiderio auxilii tui, Et iusti eloquii tui.
124 Tracta me tuum, ut tua fert clementia, meque tua decreta doce.	124 Fac cum servo tuo secundum bonitatem tuam, Et statuta tua doce me.
125 Tuus ego sum, erudi me ut sciam tua oracula.	125 Servus tuus sum ego, instrue me, Ut cognoscam praescripta tua.
126 Tibi Iova agendi tempus est, cum tua lex violatur.	126 Tempus agendi est Domino: Violaverunt legem tuam.
127 Itaque tua praecepta plus quam aurum et obrizum amo.	127 Ideo diligo mandata tua, Plus quam aurum et obryzum.
128 Itaque tuis omnibus mandatis prorsum recte utens, omnem falsam consuetudinem odi.	128 Ideo omnia praecepta tua elegi mihi; Omnem viam falsam odio habeo.
Pe. 129 Mira sunt oracula tua: ideo ea animo teneo.	129 **PHE** Mirabilia sunt praescripta tua, Ideo observat ea anima mea.
130 Rudimenta tuorum dictorum rudes collustrant, et erudiunt.	130 Declaratio verborum tuorum illuminat, Docet inexpertos.
131 Quae quidem hianti ore haurio: tantopere tua amo praecepta.	131 Os meum aperio et attraho auram, Quia mandata tua desidero.
132 Respice me, et miserere mei, pro tua erga tui nominis amantes aequitate.	132 Convertere ad me et miserere mei, Ut soles erga diligentes nomen tuum.
133 Vestigia mea in tuis dictis constabili, ne ullum dominetur in me maleficium.	133 Gressus meos dirige secundum eloquium tuum, Neque ulla dominetur in me nequitia.
134 Vindica me ab hominum iniuriis, et tuis parebo mandatis.	134 Libera me ab oppressione hominum, Et custodiam praecepta tua.
135 Illustra tuum me tuo vultu, et tua me decreta doce.	135 Serenum praebe vultum tuum servo tuo, Et doce me statuta tua.
136 Rivis aquae manant oculi mei: quoniam non servatur tua lex.	136 Rivi aquarum fluxerunt de oculis meis, Quia non custodierunt legem tuam.
Zade. 137 Iustus es Iova, rectaeque sunt tuae sententiae.	137 **SADE** Iustus es, Domine, Et rectum iudicium tuum.
138 Oracula tradidisti aequissima, atque verissima.	138 Cum iustitia imposuisti praescripta tua Et cum firmitate magna.

139 Conficior indignatione, quod hostes mei tuorum dictorum sint immemores.	139 Consumit me zelus meus, Quia obliviscuntur verba tua adversarii mei.
140 Probatissima est oratio tua, quam tuus ego diligo.	140 Probatum est eloquium tuum valde, Et servus tuus diligit illud.
141 Parvus ego et contemptus, tua mandata non oblitus sum.	141 Parvulus sum et contemptus: Praecepta tua non obliviscor.
142 Iustitia tua, iustitia est sempiterna, tuaque lex vera.	142 Iustitia tua est iustitia aeterna, Et lex tua firma.
143 In adversis periculisque deprehensus, habeo tua praecepta in deliciis.	143 Angustia et tribulatio venerunt super me, Mandata tua deliciae meae sunt.
144 Tuorum aequitas oraculorum aeterna est: erudi me, et vivam.	144 Iustitia praescriptorum tuorum aeterna est, Instrue me et vivam.
Coph. 145 Toto corde invoco: exaudi me Iova, et tua tenebo decreta.	145 **COPH** Clamo ex toto corde meo: exaudi me, Domine; Statuta tua observo.
146 Te invoco, serva me: et tuis oraculis parebo.	146 Clamo ad te; salvum me fac, Et custodiam praescripta tua.
147 Diluculum querelis praeverto, a tuis dictis pendens.	147 Venio diluculo et auxilium imploro; Spero in verba tua.
148 Oculis vigilias anticipo, tuis dictis meditandis.	148 Praeveniunt oculi mei vigilias noctis, Ut mediter eloquium tuum.
149 Vocem meam exaudi pro tua clementia Iova, pro tua aequitate vitam mihi custodi.	149 Vocem meam audi secundum misericordiam tuam, Domine, Et secundum decretum tuum da mihi vitam.
150 Adsunt persequentes flagitia, a lege tua remoti.	150 Appropinquant persequentes me inique; A lege tua longe absunt.
151 Ades tu Iova, cuius omnia praecepta vera sunt.	151 Prope es tu, Domine Et omnia mandata tua fidelia.
152 Iamdiu de tuis oraculis hoc scio, te ea in perpetuum fundasse.	152 Pridem cognovi ex praescriptis tuis Te in aeternum fundasse ea.
Res. 153 Vide meam miseriam, et me libera: qui tuae legis oblitus non sum.	153 **RES** Vide afflictionem meam et eripe me, Quia legem tuam non sum oblitus.
154 Age meam causam, meque assere, et ex tua promissione conserva.	154 Defende causam meam et redime me; Secundum eloquium tuum largire mihi vitam.
155 Abest salus ab impiis, quoniam tuis decretis non student.	155 Longe a peccatoribus salus, Quia statuta tua non curant.
156 Multa praeditus es misericordia Iova, conserva me pro tua aequitate.	156 Miserationes tuae multae, Domine; Secundum decreta tua largire mihi vitam.
157 Multi sunt qui me insectantur, mihique adversantur: neque tamen a tuis oraculis deflecto.	157 Multi persequuntur me et tribulant me: A praescriptis tuis non declino.

158 Videns perfidos crucior, quod tuis dictis non parent. 159 Considera me tua mandata amare Iova: pro tua clementia conserva me. 160 Tuorum dictorum caput est veritas, suntque tuae omnes iustae sententiae sempiternae. **Sin.** 161 Me principes insectantur immerito, qui mente tua dicta formido. 162 Laetor ego tuis verbis, perinde ac qui multam nactus est praedam. 163 Falsa odi atque detestor, amans tuam legem. 164 Septies quotidie te laudo, ob tuas iustas sententias. 165 Multa pax est tuae legis amatoribus, nec est eis impedimentum. 166 Intueor tuam tutelam Iova, tuaque praecepta exequor. 167 Animo tua oracula teneo, ea multum amans. 168 Servo tua mandata atque oracula: nam mei mores omnes tibi sunt expositi. **Thau.** 169 Accedat in tuum conspectum oratio mea, Iova: ex tuo promisso erudi me. 170 Veniat in tuum conspectum mea supplicatio: defende me ut pollicitus es. 171 Fundent mea labra laudem, quod tua me decreta docueris. 172 Eloquetur lingua mea tua dicta, cuius omnia praecepta iusta sunt. 173 Sit mihi tua manus auxilio, qui tua mandata elegi. 174 Cupidus sum tuae defensionis Iova, tuaque lex meae sunt deliciae. 175 Vivat haec anima ut te laudet, tuaeque sententiae me iuvent. 176 Erro velut ovis perdita, quaere me tuum, qui tuorum praeceptorum memoriam non deposui.	158 Vidi praevaricantes et taeduit me, Quia eloquium tuum non custodierunt. 159 Vide, praecepta tua diligo, Domine; Secundum misericordiam tuam vivum me serva. 160 Verbi tui caput constantia est, Et aeternum est omne decretum iustitiae tuae. 161 **SIN** Principes persequuntur me sine causa, Verba autem tua veretur cor meum. 162 Laetor de eloquiis tuis, Sicut qui invenit praedam multam. 163 Iniquitatem odio habeo et detestor; Diligo legem tuam. 164 Septies in die laudem dico tibi Propter iusta iudicia tua. 165 Pax multa diligentibus legem tuam, Neque ullum est illis offendiculum. 166 Praestolor auxilium tuum, Domine, Et facio mandata tua. 167 Custodit anima mea praescripta tua, Et diligit ea valde. 168 Custodio praecepta et iussa tua, Quia omnes viae meae in conspectu tuo. 169 **TAU** Clamor meus ad te veniat, Domine: Secundum verbum tuum instrue me. 170 Perveniat precatio mea ad te, Secundum eloquium tuum eripe me. 171 Fundant labia mea hymnum, Cum docueris me statuta tua. 172 Cantet lingua mea eloquium tuum, Quia omnia mandata tua sunt iusta. 173 Adsit manus tua, ut adiuvet me, Quia praecepta tua elegi. 174 Cupio salutem a te, Domine, Et lex tua delectatio mea est. 175 Vivat anima mea et laudet te, Et decreta tua adiuvent me. 176 Oberro ut ovis quae periit; quaere servum tuum, Quia mandata tua non sum oblitus.

CXXI. 1 *Carmen gradarium.* Attollo oculos in montes, unde mihi venit auxilium. 2 Auxilium meum a Iova est, coeli terraeque creatore. 3 Non sinet tuos labefieri pedes, non dormitabit custos tuus. 4 Scito non dormitaturum, neque dormiturum custodem Israelitarum. 5 Iova tuus custos, Iova umbra tua, tibi dexter adest. 6 Te neque sol interdiu, neque luna noctu feriet. 7 Iova te ab omni malo, Iova tuam animam tuebitur. 8 Iova te et euntem et redeuntem tuebitur, deinceps in sempiternum.	**CXX**. 1 *Canticum ascensionum.* Attollo oculos meos in montes: Unde veniet auxilium mihi? 2 Auxilium meum a Domino, Qui fecit caelum et terram. 3 Non sinet nutare pedem tuum, Non dormitabit, qui custodit te. 4 Ecce non dormitabit neque dormiet, Qui custodit Israel. 5 Dominus custodit te, Dominus protectio tua a latere dextro tuo. 6 Per diem sol non feriet te, Neque luna per noctem. 7 Dominus custodiet te ab omni malo: Custodiet animam tuam. 8 Dominus custodiet exitum tuum et introitum tuum, Et nunc et usque in saeculum.
CXXII. 1 *Carmen gradarium Davidis.* Delector eis qui me sic adhortantur: Eamus in Iovae domum. 2 Astant nostri pedes in tuis portis Hierosolyma. 3 Hierosolyma extructa ut urbs sibi simul coniuncta. 4 Quo quidem tribus ascendunt, tribus Iovae, ex edito Israelitis oraculo, ad Iovae nomen celebrandum. 5 Illic enim sita sunt tribunalia iudicialia, tribunalia domus Davidis. 6 Orate pacem tuam Hierosolyma, cuius amatores sospites sint. 7 Sit pax in tuo propugnaculo, felicitas in tuis palatiis. 8 Propter fratres cognatosque meos tuae paci consulam. 9 Propter domum Iovae Dei nostri tuo bono studebo.	**CXXI**. 1 *Canticum ascensionum. Davidis.* Laetatus sum, quia dixerunt mihi: In domum Domini ibimus. 2 Iam consistunt pedes nostri In portis tuis, Ierusalem, 3 Ierusalem quae aedificata est ut civitas, In se compacta tota. 4 Illuc ascendunt tribus, tribus Domini, Secundum legem Israel, ad celebrandum nomen Domini. 5 Illic positae sunt sedes iudicii, Sedes domus David. 6 Rogate quae ad pacem sunt Ierusalem! Securi sint qui diligunt te! 7 Sit pax in moenibus tuis, Securitas in palatiis tuis! 8 Propter fratres meos et sodales meos Loquar: Pax in te! 9 Propter domum Domini, Dei nostri, Precabor bona tibi.
CXXVI. 1 *Carmen gradarium.* Cum revocaret Iova Sionios captivos, videbamur nobis somniare. 2 Tunc et ora nostra risu, et linguae cantu	**CXXV**. 1 *Canticum ascensionum.* Cum reduceret Dominus captivos Sion, Fuimus sicut somniantes. 2 Tunc repletum est risu os nostrum, Et lingua nostra exsultatione.

plenae erant: 3 tunc dictitabatur inter gentes: Iova his magna praestitit. 4 Iova nobis magna praestiterat, id quod laetabamur. 5 Revoca Iova nostros captivos, amnium ritu meridianorum. 6 Qui serunt cum lachrymis, cum cantu messuri sunt. 7 Qui flendo it, carum semen ferens, rediturus est cum cantu, suos ferens manipulos.	Tunc dixerunt inter gentes: Magnifice fecit Dominus cum eis. 3 Magnifice fecit Dominus nobiscum: Facti sumus laetantes! 4 Verte, Domine, sortem nostram, Sicut torrentes in terra australi. 5 Qui seminant in lacrimis, In exsultatione metent. 6 Euntes eunt et plorant, Semen spargendum portantes: Venientes venient cum exsultatione, Portantes manipulos suos.
CXXX. *Carmen gradarium.* 1 Ex profundo te invoco Iova, 2 Domine audi vocem meam: praebe aures attentas meae voci supplici. 3 Si vitia observaveris, Iova Domine, quis stabit? 4 Sed est in te facilitas, ut reverendus sis. 5 Iovam spero, speranti animo eius promissum suspiciens. 6 Animo Dominum suspicio, a matutinis custodiis, ad alteras matutinas custodias. 7 Suspiciat Israelita Iovam: nam in Iova est clementia, multumque praesidii. 8 Et is Israelitam vindicaturus est ab omnibus eius vitiis.	**CXXIX**. 1 *Canticum ascensionum.* De profundis clamo ad te, Domine, 2 Domine, audi vocem meam! Fiant aures tuae intentae Ad vocem obsecrationis meae. 3 Si delictorum memoriam servaveris, Domine, Domine, quis sustinebit? 4 Sed penes te est peccatorum venia, Ut cum reverentia serviatur tibi. 5 Spero in Dominum, Sperat anima mea in verbum eius; Exspectat 6 anima mea Dominum, Magis quam custodes auroram. Magis quam custodes auroram, 7 Exspectet Israel Dominum, Qui penes Dominum misericordia Et copiosa penes eum redemptio: 8 Et ipse redimet Israel Ex omnibus iniquitatibus eius.
CXXXI. 1 *Carmen gradarium Davidis.* Iova neque animum effero, aut supercilium tollo: 2 neque maiora, aut magis ardua, quam pro me tracto. 3 Quin animum meum sic ad modestiam composui, ut est ablactatus erga matrem, quasi ablactatum habeam animum. 4 Suspice Israelita Iovam, hinc in sempiternum.	**CXXX**. 1 *Canticum ascensionum. Davidis.* Domine, non superbit cor meum, Neque extolluntur oculi mei, Nec prosequor res grandes Aut altiores me ipso. 2 Immo composui et pacavi Animam meam, Sicut parvulus in gremio matris suae: Sicut parvulus, ita in me est anima mea. 3 Spera, Israel, in Domino, Et nunc et usque in saeculum.

CXXXVII. *G. Davidicum per Ieremiam. H.*
1 Ad Babyloniae fluvios sedebamus, idque plorantes, cum recordaremur Sionem,
2 suspensis in ea regione citharis nostris ad salices.
3 Illic enim nostrae captivitatis et eiulationis autores carmina nos laetitiamque poscebant:
4 Canite nobis carmen aliquod Sionium.
5 Quo pacto canamus Iovanum carmen in aliena terra?
6 Quando te sumus obliti Hierosolyma, oblita est nostra dextera.
7 Adhaeret lingua nostra palato, nisi tui simus compotes, nisi Hierosolymam ad nostrae laetitiae caput adhibeamus.
8 Reminiscere Iova Idumaeorum, qui die Hierosolymae dicebant, Evertite, evertite funditus eam.
9 O puella Babylon devastanda, felix qui ibi tua in nos merita rependet.
10 Felix qui correptos tuos infantes saxis allidet.

CXXXVI. 1 Ad flumina Babylonis, illic sedimus et flevimus,
Cum recordaremur Sion.
2 In salicibus terrae illius
Suspendimus citharas nostras.
3 Nam illic, qui abduxerant nos, rogaverunt a nobis cantica,
Et qui affligebant nos, laetitiam:
Cantate nobis ex canticis Sion!
4 Quomodo cantabimus canticum Domini
In terra aliena?
5 Si oblitus ero tui, Ierusalem,
Oblivioni detur dextera mea!
6 Adhaereat lingua mea faucibus meis,
Si non meminero tui,
Si non posuero Ierusalem
Super omnem laetitiam meam.
7 Recordare, Domine, contra filios Edom
Diem Ierusalem,
Qui dixerunt: Evertite, evertite
Ipsa fundamenta in ea!
8 Filia Babylonis vastatrix,
Beatus qui rependet tibi
Mala quae intulisti nobis!
9 Beatus qui apprehendet et allidet
Parvulos tuos ad petram!

CXXXIX. 1 *Praecinenda cantio Davidis. G. Zachariae, cum essent dispersi. H.*
Iova tu me exploratum cognitumque habes.
2 Tu me sedentem surgentemque nosti, meam longe rationem perspiciens.
3 Me gradientem cubantemque cingis: omnesque meas rationes pervestigatas habes:
4 adeo ut ne prolatam quidem mea lingua sententiam tu Iova pernoscas.
5 Tu me et a tergo et a fronte formasti, mihique manum istam admovisti.
6 Cuius rei cognitio adeo difficilis est et ardua, ut eam ego consequi non possim.
7 Quonam declinem tuum spiritum? aut quo tuam fugiam praesentiam?
8 Sive coelum scandam, ibi tu es: sive in

CXXXVIII. 1 *Magistro chori. Davidis. Psalmus.*
Domine, scrutaris me et novisti,
2 Tu novisti me, cum sedeo et cum surgo.
Intellegis cogitationes meas e longinquo;
3 Cum ambulo et cum recumbo, tu perspicis,
Et ad omnes vias meas advertis.
4 Cum verbum nondum est super linguam meam:
Ecce, Domine, iam nosti totum.
5 A tergo et a fronte complecteris me,
Et ponis super me manum tuam.
6 Nimis mirabilis est mihi scientia haec,
Sublimis: non capio eam.
7 Quo abeam procul a spiritu tuo?
Et quo a facie tua fugiam?
8 Si ascendam in caelum, illic es;

orco cubem, tu ades. 9 Sumam aurorae alas, habitem in ultimo mari: 10 etiam illic tua me manus tenebit, tuaque dextera comprehendet. 11 Quod si me certe tenebris occultandum cogitem, ipsa mihi nox lumen est. 12 Ipsae etiam tenebrae tibi non contenebrant: ipsaque nox splendet ut dies, nullo tenebrarum lucisque discrimine. 13 Tu meos enim renes possides, qui me in meae matris utero composueris. 14 Ago tibi gratias, quod tam abstrusa ratio mirifice in me adhibita est: mirifica sunt tua facta, id quod ego animo praeclare recognosco. 15 Non te latuere mei artus, cum in abdito fierem, ingeniose contextus in ima terra. 16 Mei rudimenta vidisti tuis oculis, eaque spacio conformanda temporis, omnia, ne uno quidem excepto, erant in tuo descripta codice. 17 Vah quanti apud me sunt tuae rationes Deus? quarum tanta summa est, 18 ut cum eis numerandis invigilo, sint arena numerosiores, et adhuc tecum haeream. 19 O si evertas impios, Deus: facessite a me homines sanguinarii, 20 qui de te nefarie loquuntur, adversarii tui nequitia elati. 21 Nempe tuos osores odi Iova, tibi contrariis infensus. 22 Et quidem odio capitali odi, eos hostium numero habens. 23 Explora me Deus, meam mentem noscitans: proba me meos sensus noscitans. 24 Et vide an sim in prava vivendi via, meque in viam ducito durabilem.	Si apud inferos me sternam, ades. 9 Si sumam pennas aurorae, Si habitem in termino maris: 10 Etiam illic manus tua ducet me, Et tenebit me dextera tua. 11 Si dicam: Tenebrae saltem operient me, Et nox instar lucis circumdabit me: 12 Ipsae tenebrae non erunt obscurae tibi, Et nox sicut dies lucebit: Caligo est tibi sicut lux. 13 Tu enim formasti renes meos, Texuisti me in utero matris meae. 14 Laudo te, quod tam mirifice factus sum, Quod mirabilia sunt opera tua. Et animam meam novisti perfecte, 15 Non latuit te substantia mea, Quando in occulto formabar, Quando texebar in profundis terrae. 16 Actus meos viderunt oculi tui, Et in libro tuo scripti sunt omnes; Dies sunt definiti, priusquam esset vel unus ex eis. 17 Mihi autem quam ardua sunt consilia tua, Deus, Quam ingens summa eorum! 18 Si dinumerem ea, plura sunt quam arena; Si pervenerim ad finem, adhuc sum tecum. 19 Utinam occidas impium, Deus, Et viri sanguinum recedant a me! 20 Nam rebellant contra te dolose, Perfide se efferunt hostes tui. 21 Nonne, qui oderunt te, Domine, eos odio habeo, Qui insurgunt in te, sunt mihi taedio? 22 Perfecto odio odi eos; Inimici facti sunt mihi. 23 Scrutare me, Deus, et cognosce cor meum; Proba me, et cognosce sensa mea, 24 Et vide, num via prava incedam, Et deduc me via antiqua.

CXLVIII. 1 *Haleluia. G. Aggaei et Zachariae. H.* Laudate Iovam coelestia, laudate supremis in locis. 2 Hunc omnes eius genii, hunc universus eius exercitus laudate. 3 Hunc sol et luna, hunc omnia laudate siderum lumina. 4 Hunc coelorum coeli, hunc aquae laudate coelestes. 5 Haec Iovae nomen collaudent, quo iubente creata sunt: 6 Quaeque ipse statuit in perpetuum, praescripta lege non violanda. 7 Laudate Iovam terrestria, cete et omnes undae. 8 Ignis et grando, nix et vapor, ventus procellosus eius mandatum exequens. 9 Montes et colles omnes, arbores fructiferae, cedrique omnes. 10 Ferae et pecudes omnes, reptilia et alatae volucres. 11 Reges terrarum et nationes omnes, principes et terrarum gubernatores omnes. 12 Adolescentes simul et virgines, senes pariter et iuvenes: 13 collaudent Iovae nomen: cuius unius cum adeo augustum nomen sit, ut eius maiestas terra coeloque pateat, 14 evehit tamen sui populi cornu, ad omnium piorum laudem suorum, videlicet Israelitarum hominum ei proximorum. Haleluia.	**CXLVIII**. 1 *Alleluia.* Laudate Domino de caelis, Laudate eum in excelsis. 2 Laudate eum, omnes Angeli eius, Laudate eum, omnes exercitus eius. 3 Laudate eum, sol et luna, Laudate eum, omnes stellae lucentes. 4 Laudate eum, caeli caelorum, Et aquae quae super caelos sunt: 5 Laudent nomen Domini, Nam ipse iussit et creata sunt, 6 Et statuit ea in aeternum, in saeculum: Praeceptum dedit, quod non transibit. 7 Laudate Dominum de terra, Cete et omnia profunda maris, 8 Ignis et grando, nix et nebula, Ventus procellae, qui facit verbum eius, 9 Montes et omnes colles, Arbores frugiferae et omnes cedri, 10 Ferae et omnia iumenta, Reptilia et volucres pennatae, 11 Reges terrae et omnes populi, Principes et omnes iudices terrae, 12 Iuvenes et etiam virgines, Senes, una cum pueris: 13 Laudent nomen Domini, Quia excelsum est nomen eius solius; Maiestas eius superat terram et caelum, 14 Et altum tribuit cornu populo suo. Laus est omnibus sanctis eius, Filiis Israel, populo qui propinquus est ei. Alleluia.